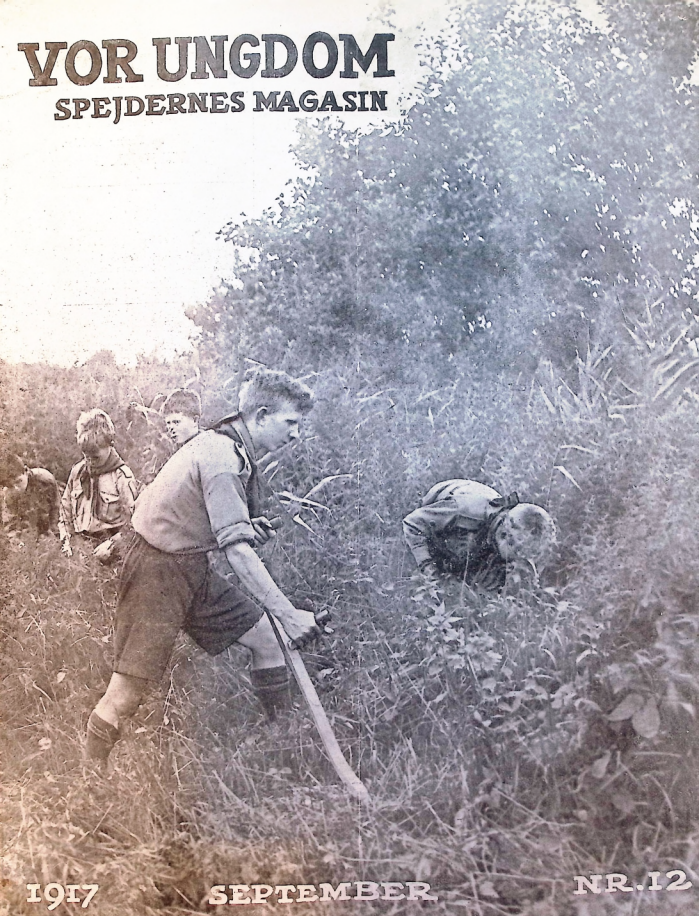

VOR UNGDOM

SPEJDERNES MAGASIN

1917

SEPTEMBER

NR. 12

AS Knud Riise, Skindbeklædningsfabrik,
Boldhusgade 1 (ved Stranden).

anbefaler prima Skindbeklædning,
samt vind- og vandtætte

VINDJAKKER

HVAD ENHVER SPEJDER BØR VIDE!

at nu er det Tiden at købe
Regnfrakker, Vindjakker, Stortrøjer, Knæbenklæder, Hammond-
benklæder, Viklers, Rygsække og Elektriske Lommelygter.

Enkeltmands Forbindspakker à 30 Øre.

Bemærk: Hammondbenklæder af Vindstof til Cycle- og Sports-
brug er uundværlige for enhver Skoleelev.

Forlang Prislister tilsendt

SPEJDER-DEPOTET

NØRREGADE 14. - KØBENHAVN K. - TELEFON 3186.

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Kakkelovnsmanden

bor

104, Sølvgade 104.

Ring op:

Byen 1102 u.

Chr. Jensen

Nørrebro
største Lager af brugt Fodtøj
23, Jægergade 23

B. D. Leerbech's Eftf.
Ekipering til Dreng og unge Herrer.
Reglementerede Marinedragter.
Grundlagt 1846.
Holmens Kanal 22. Tlf. Byen 3333

Gardiner & Portierer
ophænges. MØBLER betrækkes.
11, Helgolandsgade 11.
1113 x. Telefon Vester 1113 x.
J. WINBERG

**Jeg vasker
mig aldrig**

med andre Sæber end
den ægte Xeroform fra

Worning & Petersen i Vejle.

**Prima
Chesterfield-Lædermøbler**
og engelske do. med Gobelinstof.
Specialitet: Overpolstrede Møbler.
A. VELDEN,
Strandvej 187. Telf. Helrup 75.

Vidunder-Værkstedet

anbefaler sig med
Reparation af alle mekaniske Maskiner
samt Instrumenter
Autogen Svejsning

A. Stepp-Hansen
Forhen Værkfører hos Mr. Smitt, Fiisleds
Tornebuskgade 3, St.

Jeg køber altid mit Tøj
2, Hejmdalsgade 2.

1. Klasses Herre-Dameskræderi
Reparationer udføres.

J. P. Jonathansen
10 pCt. Rabat gives,
naar denne Annonce medbringes.

Amager Dampvaskeri
Husholdningsvask
Specialitet: Manchettøjsvask
Hvidt og Bortvask
L. Hansen, Øresundsvej 11-13. Telf. Amager 685 og 428

VOR·UNGDOM

SPEJDERNES·MAGASIN

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

INDHOLD:

	Side
Tekst til Forsidebilledet	1
Konkurrencen om Opsamling af Søm og Glasskaar	2
Ved Lejrbaalet. <i>Spejderchefen</i>	3
Udtalelser af Dommetne i Hornbæk Turneringen:	
Formanden for »Dansk Svømme- og Livredningsforbund«, Kapt. Holger Nielsen	5
Brandinspektør, cand. polyt. Povl Vinding	5
Divisionschefen for Vestsjælland, Pmrlt. Branner	6
Overlæge S. V. Willaume-Jantzen	6
Kanoeksperten, Pmrlt. K. V. Palslev	28
Australia. Af Forf. Ebbe Kornrup	7
Typer. Af Torry Gredsted	9
Terrainbenyttelse hos Fugle. Af P. Skovgaard	10
Hvad det kommer an paa — Af Torben Frederiksen	12
Ildræts-Turneringen ved Hornbæk	13
I Lejr. Af cand. mag. Klaus Vedel	14
Pigespejdere:	
Da vi var Brandmænd i S. H.	20
Til Patruljeføreren	21
Fra Sommerlejrene	22
Lidt om Jiu Jitsu. T. Fr.	23
Fra Divisionerne	27
Et Spejder-Bryllup	28

Tropsfører-Foreningen

Fredag d. 7. September
afholder Tropsførerforeningen

Møde paa K. V. Høyers
Frituftsgymnasium

Gl. Vartouvej, Hellerup.
Kl. 7 1/2

Talrigt Møde forventes.

Alle Tropsførere, Assisterter og
ældre Spejdere indbydes.

Cykleordonnanskorpsel

Da Hærens Overkommando
har ønsket flere Cykleordon-
nanser til Tjeneste i Tilfælde
af Mobilisering, opretter
Korpsen Rekrutskole. En-
hver Dreng over 16 Aar kan
optages, naar han, efter at
have gennemgaaet Rekrut-
skolen, aflægger tilfredsstil-
lende Prøve. Alle Udgifter
til Uniform ved Udrykning
gerne afholdes af Korpsen.

Indmeldelser modtages af
Delingsfører E. Raftn, Doss-
seringen 63 B, inden 15. Sept.

Nældeindsamlingen
i fuld Gang.

For Uindviede kunde det maaske
se lidt ejendommeligt ud, at det i
Begyndelsen var noget vanskeligt
at faa Spejdere Landet over til
at tage en Tørn med Nældeindsam-
lingen. Man syntes, at her forelaa
der da en for Alvor praktisk, na-
tional Opgave, der var som skabt
for Drengene og unge Mænd af
Spejdernes Slags, nu skulde det
da endelig vise sig, hvad de duiede
til disse Spejdere — om det kun
var bare Leg og Pjank med deres
Spejdersport eller om de kunde
præstere et ordentligt Stykke Ar-
bejde. Og da det i Begyndelsen
gik lidt trevnt, faldt der mange
nedslættende Ord fra Spejdermod-
standerne, og Spejdernes Venner
var mildest talt lidt skuffede.

De fleste, Venner som Modstan-
dere, aner nemlig slet ikke, hvilke
store Veksler, der trækkes paa
Spejdere og hvor meget, man

Red.: OVE HOLM, exam. polyt., Strandvej 31, Str., Telf. Str. 186 x.

Forretningsfører: TORBEN FREDERIKSEN, stud. jur., Charlottenlundvej 5, Hellerup, Telf. Helrup 733 y.
Ekspedition og Administration: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K., Telefon Centr. 12240

Hans Jørgensen Bogtrykkeri, Pilstræde 40, København.

Prøv

Melba

Cigaretten

forlanger af dem ved enhver Lejlighed.

Men Spejderlederne, der sidder rundt i Landet og gør deres store Arbejde bagved Kullisserne, de kan tale med derom Vist aldrig før har det været saa vanskeligt at faa noget i Gang som Arbejdet med disse Nælder midt i en Ferie, hvor Drengene havde saa meget at gøre med den store Idrefts-Turnering i Hornbæk, hvor Lederne havde et stort Arbejde med Arrangementerne af de store Sommerslejr, og hvor Troppene og Patruljer var spredt rundt i Landet uden Forbindelse med hinanden. Desuden kunde man mange Steder ikke klare de økonomiske Vanskeligheder ved Sagen.

Naa, man forstod, at dette Arbejde skulde gøres til trods for alt, og det bliver gjort — Arbejdet er for Øjeblikket i fuld Gang Landet over.

Forsidebilledet viser Spejdere af 1. Charlottenlund Tropp paa Nældehøst ved Prinsessestien i Lyngby. Troppen var en af de første, der gik i Lag med Nældeindsamlingen.

Konkurrencen om Indsamling af Søm og Glasskaar.

Af Hensyn til Nældeindsamlingen, der slutter d. 15. Sept., er Fristen for Indlevering af Søm og Glasskaar o. lign. opsamlet paa Veje af Spejdere udsat til d. 20.

Sept., hvorved alle Spejdere faar en hel Søndag fri til Deltagelse i Konkurrencen.

Sølvbægrene og Naalene, som er udsat som Præmier, vil fra d. 25. Sept. til 1. Okt. være udstillet hos Hr. Chr. F. Jacobsen, Bredgade 36.

Der vil ogsaa til hver af den Patrulje, som bliver Nr. 2, blive givet en Naal med Inskription saaledes, at baade den første og anden Patruljes Medlemmer faar en Naal hver.

Løvrigt henvises til Artiklen om Konkurrencen i August-Hæftet.

Een Krone
for hver ny
Abonnent!

Bed din Troppfører
om et
Abonnement-Hefte

DANMARKS POPULÆRESTE
UGEBLAD

Læs hver Uge om
Knold og Tots
eventyrlige Bedrifter.

EINAR HARK,

Bog- og Papirhandel
FIOSTRÆDE 31 (Hjørnet af Nørrevold)

Nye og brugte

SKOLEBØGER

Telefon 9148

Telefon 9148

A/S. FOTO-AMATØREN,

Nørrevold 64. Telefon Ryen 3619

autofotograf sig med alt fotografisk Arbejde,
hurtigst, bedst og billigst.

Spejdere 2% Rabat Spejdere 2% Rabat

Spejder-Litteratur

dansk og udenlands

Vor Frue Boglade

Nørregade 13

Englands æreste
Cykle

Humber

fabrikeret af:
Humber Ltd., Bes-
ton og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.	Hs. Maj. Kongen af Grækenland
— Dronningen af England.	— Kongen af Spanien.
— Kongen af Norge.	— Shahan af Persien.
— Dronningen af Norge.	— Sultanen af Marocco.
— Kongen af Italien.	— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Færvergade 8-10 • KØBENHAVN • Telefon 9832.

Kongernes Konge ene du kan —

Der er en Mismodets og Forsagthedens Sang, som man i de første Krigsaar hørte sunget baade først og sidst, og naar der overhovedet var en Lejlighed til det.

Det vil sige, i og for sig er Sangen god nok, det er blot den Maade, man udlagde den paa, dette, at de, der sang den, saa afgjort hang sig i dens to første Linier —

Kongernes Konge ene du kan
skærme vort elskede Fædreland.

Det er dette, der virkede saa uendelig opgivende og forsagt. Det var, som disse sikkert velmenende Mennesker vilde sige — Ja, lad os nu sidde og synge denne her lidt, lad os give vor Skæbne Gud i Vold — saa gaar det jo nok altsammen.

Som om der var nogen, der vilde hjælpe En, naar man ikke selv tog et Tag med —!

Efterhaanden som Tiden er gaaet, faar man mere og mere Øjnene op for, at der er en Masse Mennesker, der har set helt anderledes paa det — alle disse Folk, som ikke er af saa forfærdelig mange Ord — alle disse Folk, som har fordolet deres Arbejde, medens de andre sang.

Man faar først Øje paa dem nu, fordi man begynder at kunne se Resultaterne af deres Arbejde — de taler jo ikke selv om det, disse Folk.

Men de har aabenbart ogsaa haft deres Slagsang, selv om de ikke har tænkt videre over det, og det har ganske givet været denne:

»Altid frejdig hvor du gaar —«

den, der ender saa smukt:

»Kæmp for alt, hvad du har kært;
Dø, om saa det gælder!
Da er Livet ej saa svært,
Døden ikke heller.«

Op nu vi har faaet Øjnene op for, at de er der, vil deres Tal sikkert blive øget stærkt, saa de ender med at danne en fast Blok i hele vor Organisation — og vi Spejdere vil ikke tøve med at slutte os til disse arbejdende og opbyggende af Mænds Rækker; thi vi finder denne Virksomhed betydelig mere tiltalende, end at sidde med Hænderne i Skødet og friste et Forsyn, som formodentlig, naar alt kommer til alt, kan blive lige saa tindrende gal i Hovedet som nogen af os andre

Der er nu vort Arbejde i Skolen og i Troppene og i Hjemmet — og der er Nælderne.

Det ene maa ikke forsømmes for det andet — og skal vi kunne naa det altsammen og gøre det ordentligt, maa vi anspænde hele vor Energi.

I Skolen skal I skaffe jer de Kundskaber, den Intelligens, som kan gøre jer til dygtige og nyttige Mænd.

I Troppen skal I lære at holde de Idealer højt, vi som Spejdere kæmper for (Spejderloven), skærpe jeres Sanser, øge jeres legemlige Styrke og Udholdenhed, lære at blive gode Kammerater (der søger at forstaa hverandre, hjælper hinanden frem og er frie for enhver Art af Snobberi) — at erfare Glæden ved at udrette noget nyttigt og godt for jeres Land, jeres By eller Kommune, og se hvor meget man kan udrette, naar man er en lille tæt Flok, der læfter paa Kommando.

Op i jeres Hjem, i Skolen, i Livet skal I søge at anvende noget af alt det, I har lært, være noget for dem, der staar jer nær, skabe Glæde om jer.

Paa disse Omraader falder jeres opbyggende Arbejde. — Det er, som I vil se, jer selv, I skal bygge op, saaledes at I kommer til at gøre til noget, saaledes at I i et givet Øjeblik »er beredte« til at træde ud i Livet og udrette et Stykke Arbejde, der er noget værd.

Det er ved at begynde dette opbyggende Arbejde nu, at I sikrer jer en Plads i den Blok af Mænd, der er noget ved, og som i de kommende Tider vil faa noget at sige her i Landet.

— og der er Nælderne.

Jeg afventer tavs Begivenhedernes Gang. Det er mægtig spændende det hele, synes jeg, især naar man i Virkeligheden ved saa lidt som jeg.

Det er jo jer, der skal løse disse Opgaver. Den offentlige Mening har tydelig nok lagt den i jeres Hænder. Men hvad vil I kunne

udrette — hvor meget er I egentlig værd, saadan mellem Brødre?

Og jeg glæder mig til at se, hvor mange af jer, der i fast Overbevisning om jeres høje Ledelses Ufejlsbarlighed har givet jer til at samle Søm og Haarnaale op fra Landevejene.

Man kan ikke gøre to Ting af den Slags paa en Gang — og Sømmene kunde vente.

Det var en ren og skær Fejltagelse, at den Konkurrence kom i sidste Nummer af Bladet, det var slet ikke for at gøre jer Opgaven sværere.

Hvor mange af jer vil nu lade Søm være Søm og Solvbægre være Solvbægre i rigtig Erkendelse af, hvad der var det vigtigste, — det bliver meget interessant at se.

1. Herning udmærker sig (Midtjyske Division).

Det er med oprigtig Glæde, at jeg har set Opgaver som Indsamling af Nælder og medicinske Planter dukke op. De giver os en Lejlighed til at udrette noget nytigt for andre og samtidig hjælpe os selv.

Og en Spejdertrop, der er noget ved, vil sætte en Ære i at klare sig selv og trække saa lidt paa sit Troopsraad, som det overhovedet er den muligt.

Forleden stod der i »Viborg Stiftstidende« følgende lille Notits:

»En rask lille Spejderpatrulje fra den nydannede Herning Trop besøger i disse Dage Viborg Egnen. Drengene har selv tjent Pengene til deres Telt og øvrige Udrustning ved at hjælpe til i Tørvesøerne omkring Herning. Hele 58 Kr. fik de flinke Smaafyre ud af det.«

Godt gjort, Herning.

En lille Dreng druknet i Havnen. En stor Menneskemængde var Vidne til Drengens Død — men der var ikke en, som søgte at redde ham.

A propos, Aviser. Forleden stod ovenanførte at læse i et af de københavnske Blade.

Der ser meget lidt godt ud — og det turde ogsaa være et ret enestaaende Tilfælde. Det hænder hvert Øjeblik, at der er nogen, der falder i Vandet ved København, og der er altid en eller anden gæv Mand, der gaar paa Hovedet i Baljen efter vedkommende.

Men det er altid en enkelt, man ser bryde ud af Flokken og kaste Trøjen uden Betænkning — denne Gang manglede han desværre. Og Menneskemængden var endda stor!!

Ja, naar man hverken har Begreb om at svømme eller redde, saa er man naturligvis ikke saa meget værd i saadant et Tilfælde.

Men det maa være en kold Fornemmelse at skulle se roligt til, mens et andet Menneske drukner lige for Øjnene af En.

Lær at svømme og snus op om der ikke skulde bo et Medlem af »Dansk Svømme- og Livredningsforbund« i jeres By; I kan være ganske overbevist om, at han ogsaa vil lære jer at redde — Det skulde gaa underligt til, om I ikke i et Land, der er omgivet af saa meget Vand, skulde komme i en lignende Situation før eller senere.

Efteraarets Opvisninger.

Før den 15. September er der naturligvis ikke en eneste af os, der tænker andet end Nælder. — Vi tænker paa det, naar vi om Morgenen stikker Næsen udenfor Vinduet for at se, hvad Vinden er,

og hvordan Vejret tegner. — For Kosten smager af Nælder og Midtdagen med, og naar vi en Gang kommer i Seng, former vore Drømme sig om Nælder og Nælder og Nælder, hele Skove af dem, Nælder, som falder for en let Bevægelse af Haanden, Nælder, som samler sig selv op, Nælder, som ikke svinder ind, naar man tager Bladene af dem, og Vogne, der kommer glidende og fyldes med urimelige Læs af dem, uendelige Tog af Vogne, — en ustandselig glidende Strøm, der kommer og gaar, uden det koster os mindste Anstrængelse.

Men naar denne Drøm en Gang er forbi, skal vi til at tænke paa Efteraarets Opvisninger. Vi skal en Gang midt i Oktober have lavet Opvisninger i Byerne hele Landet over, og hver eneste Trop maa i Tide lægge sit Hoved i Blød og lægge et Program, som egner sig for den og tage fat paa Træningen til det, saa det kan blive noget virkeligt fremragende.

Men den Tid den Sorg. Den 15. September, naar vi gaar i Seng om Aftenen, (det er Søndag næste Dag) vil vi begynde at drømme om det.

Plumbe

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserver og tørrede Frugter fæses.

..... »SANA«
Telf. 5650. Skindergade 28

Formanden for »Dansk Svømme- og Livredningsforbund« Kaptajn HOLGER NIELSEN

saa ringe, baade hvad Hurtighed og Føring af den forestillede forulykkede angik, at den nærmest maa siges at være betydningsløs, og næppe en eneste af Deltagerne vil være i Stand til at bjerge et virkeligt bevidstløst Menneske (hvis Mave og Lunger er fulde af Vand og som Følge deraf tungere end det Menneske, der er ved Bevidsthed) blot et kortere Stykke.

Som Bjergningen — saa Oplivningsforsøgene!

Forstaelsen af, hvorledes disse skal virke, var gennemgaaende meget mangelfuld; adskillige Demonstrationer helt forfejlede. Desuden savnedes hos de fleste af Deltagerne Omtanke. Det blev f. Eks. af Dommeren tydeligt vist, hvor Vandet var saa lavt, at man med Letthed kunde bringe den forulykkede ind til Land og der begynde det kunstige Aandedræt under gode Betingelser (flad Strand); men de 80% af Deltagerne bjergede den bevidstløse ind til Molen, hvor de først skulde bære ham over de store Sten — hvilket tog altfor meget af den kostbare Tid — og derefter ikke kunde finde nogen brugbar Plads til Oplivningsforsøgene.

Paa Svømme- og Livredningsagens Vegne er jeg dog taknemlig over, at Spejderkorpsen nu har medtaget disse

Øvelser og derigennem vist de unge, at her er en fremtidig Opgave af stor og omfattende Betydning for dem at tage op. En Spejder maa — først og fremmest — kunne svømme! Men han maa ogsaa uddanne sig til »Livredder«. Dette sidste er dog ikke det samme som at kunne svømme saa og saa langt selv. Nej, det fordrer — foruden at være en dygtig og trænet Svømmer — yderligere at man grundigt sætter sig ind i og stadig vedligeholder Øvelsen i de specielle Færdigheder, der hører ind under Begrebet »Livredning«, saaledes at man nøjagtigt ved, hvorledes man skal optræde i de forskellige Tilfælde, der kan indtræffe, naar et Menneske staar i Fare for at drukne. Men det kræver Tid og et meget alvorligt Arbejde.

Min faste Overbevisning er det, at de kommende Aar vil bringe alle vore flinke og raske Spejdere ind under denne Kategori, og »Dansk Svømme- og Livredningsforbund« har med Opmærksomhed og Glæde fulgt de første Forsøg — selv om de ikke faldt straalende ud — og er beredt til at hjælpe og støtte overalt paa dette Omraade, saa langt Evner og Kræfter rækker

Holger Nielsen.

Brandinspektør, cand. polyt. POVL VINDING

Det kan næppe undgaas, at der ved en Prøve, der som Brandmandsprøven afholdes første Gang, klæber forskellige Ufaldskomplekser. For det første er det vanskeligt at fremstille Grundlaget for Prøven som Virkelighed — man kan jo ikke godt brænde et Hus af den Grund, og for det andet er det vanskeligt at faa et tænkt Grundlag til at gøre samme Indtryk som et virkeligt, navnlig over for unge Prøvedeltagere — og Deltagerne i Prøven var gennemgaaende meget unge. Men forøvrigt skal det siges, at de tog fat med en prisværdig Iver og Interesse. En af Deltagerne havde endog trænet sig i at gaa i Røg og hans øvrige Præstation svarede til denne Energi. Som nævnt oven for kneb det for en Del

at finde sig til Rette i det tænkte Grundlag, og nogle vilde ynkelt være indebrændte sammen med Hunden. Men af at tabe et Slag lærer man jo ogsaa at vinde et nyt, og hvis denne og forhaabentlig følgende Brandmandsprøver kan vække Spejdernes Lyst til at anvende deres Intelligens og Omtanke paa Brandmandsopgaver, saa vil man sikkert Tid efter anden mærke det derved, at der i flere og flere Tilfælde, hvor en Brandkatastrofe truer med at opstaa, findes en Mand, der ikke lader sig lamme af Skrækken over, hvad der kan ske, men dristigt tager Kampen op og redder Værdier eller maaske Menneskeliv, der ellers vilde være tabte.

Povl Vinding

Kl. 9. Aften startede vi fra Lejren, det kneb lidt med at løsrive sig, der var saa meget netop paa dette Tidspunkt, der tiltrak ens Opmærksomhed, ikke mindst Lejrbålet med alle dets Glæder; naa afsted kom vi, og Hornby naaedes ved Markets Frembrud; at det begyndte at blive mørkt i Forbindelse med Forberedelserne til Øvelserne, Lodtrækningen om Rækkefølgen i Starten, det første Holds Orientering m. H. t. Opgaven, fangede efterhaanden Interessen, der var ingen, der mere tænkte paa Lejren.

Det var ogsaa en spændende Opgave, 4 km gennem Skov ad Veje og Stier, find 3 i Forvejen paa Kortet opgivne Punkter og der allereen en fornuftig Besked. Naar dertil kommer, at det virkelig var mørkt, som det kan være en Julnat, der var hverken Maane eller Stjerner paa Himlen, kan man forstaa, at den krævede Aarvaagenhed og Afsøgelse af alle Kræfter for at blive løst.

Kunsten at kunne løse en Opgave som denne rigtig er først fuldtud at forstaa den og dernæst at kunne fastholde den under hele Løsningen, hvad der saa end sker undervejs.

Skal man gaa efter et Kort om Natten, maa man, inden man gaar ud, nøje agtigt orientere sig, nøje mærke sig Vejnettet og efter at have fundet den Vej, man vil følge, undersøge, hvordan den er, om det er en Fodsti eller en Chaussé, om den er indgrøftet eller indhegnet, om der er Vejrtræer eller Telefonpæle paa den ene eller paa begge Sider, om den løber lige ud eller i Zigzag, hvor mange Sideveje man skal passere paa sin højre Haand eller, hvad der maaske er den bedste Orientering, hvormange hundrede Meter, der er fra, hvor Vejen løber ind i Skoven, passerer Broen, Vejkorset, Jerbanen o. s. v. til det Sted, hvor man skal dreje af, saaledes at man

Divisionschefen for Vestsjælland Prmlt. BRANNER

ved at tælle sine Skridt, stadig er orienteret og ved, hvor man befinder sig.

I Betragtning af de gode Tider Opgaven blev løst paa, — de hurtigste til bagelagde Kilometeren i c. 10 Minutter — skal det siges til Anerkendelse for Deltagerne i Opgaven, at den Side af Sagen var i Orden, ikke alene fandt alle de 3 udstillede Kontrolanter — Skovfogeder, men gjorde det efter de vanskelige Omstændigheder, forbavsende hurtigt.

En Fordel var det, at de fulgtes ad 2 og 2, rent moralsk set er det godt, naar man skal passere gennem en Skov om Natten at følges ad 2 eller flere, — undertiden gaar det bedre med 2 end med 3, jvfr. en bekendt Division i Jylland —, det bliver svært af at have et levende Væsen ved sin Side at kunne meddele sig til og forklare og faa forklaret de underlige, fantastiske Lyde og Syner, man undertiden fornemmer navnlig en bølgeomgivet Nat i Skov, hvor Vej og Sti, Træer og Himmel flyder ud i en graasort Masse, der lægger sig knugende og tyngende over en, samtidig med at det skærper ens Sanser til yderste Afsøgelse og sætter Fantasiaen i saa stærke Svingninger, at den undertiden ganske tager Magten fra en, saa er det godt at berolige sig med at snakke med en Kammerat om Tingene. Der er næppe nogen, der ikke har følt Markets Uhygge og Ensomhedens Uro, det er en ganske naturlig Følelse, der

er slet ikke noget at skamme sig over, det at være modig i en saadan Situation behøver blot i ikke at vise sin Frygt udadtil, forstaa at beherske den, saa den ikke giver ydre Udslag, og derved overvinde den, saa den ikke et Øjeblik tager Pippet fra en, saa man gaar fra »Snoevsen« eller falder sammen altoppgivende.

Forfængeligheden, der har været Drivfjæderen til mange modige Handlinger, hjælper en udmærket her, — han skulde jo ikke saa gerne se, at jeg var bange, navnlig hvis det er en mindre Kammerat, der med Tildel ser op til en, som den, der sagtens kan klare Paragrafferne; — det gør en Ansvarer fuldt bevidst og bærer over de største Vanskeligheder.

Det var den ene Side af Opgaven, den som ved Instruksen straks fangede hele Opmærksomheden, »hvad Vej skal vi? hvor langt er det? hvor lang Tid tager det at løbe? hvornaar kan vi være tilbage igen? maa vi løbe — den anden Side af Opgaven — ikke uventet, nemlig Grundlaget for hele Løbeturen, at overbringe en bestemt Besked tydeligt og klart 3 forskellige Steder, blev ikke løst med den nødvendige Omhu; adskillige Ordre var saa uklare, meningsløse og gale, at de respektive Skovfogeder ikke har faaet nogen tydelig Forestilling om, hvad de skulde foretage sig — og — hvortil saa al den Ulejlighed.

Overlæge S. V. WILLAUME-JANTZEN

Det glædede mig at Konkurrencen i »Første Hjælp« var optaget blandt Idrætsturneringens Øvelser. Drengene tog fat derpaa med Liv og Lyst, og en

enkelt udmærkede sig i særlig Grad og udviste en Snarredighed langt større, end man kunde vente af en Dreng i hans Alder.

AUSTRALIA

(COPYRIGHT OF E. K. 1917)

I.

Australia — et Land lige langt fra Ækvator og fra Sydpolen, Værdensdelen mellem Syd-Havet og det Indiske Hav — helt ny for den, der er født Nord for Linien. Man er under Sydkorset med Viserne, man stirrer ind i de to Urtaager; Mælkevejen er delt i Arme, og selv om man dog sommetider kan se Orion og Sydstjernen, virker de som helt fremmede Sole mellem de ny Sydhavs-Stjerner, som man ser her nede, selv Maanen er sær og anderledes. Allerede ved Ækvator vender Halvmaanen Hornene op ad, og er den i Tiltagende her Syd for Linien, vender den dem mod Vest. Og om Dagen sker det underlige, at Solen staar i Nord, der er kølig Skygge i Syd siden af Teltet.

I Julimaaned blæser Søndenvinden skarpt over Australia, over de vidstrakte Sletter og op over de mægtige Urskove og bringer Vinterkulde med sig helt ind til Ørkerne.

I Skovene er der tændt Baal. Der er ikke andet end almindeligt dagligt Liv derude med Mænd paa Hug tavse uden om Ild, mens de koger Vand til »Billy-Tee« eller rister Kød paa Pind for Nadver, og Kvæget der inde mellem Eukalyptos-Træerne finder Vej mellem Stammerne eller mellem de fældede Træer og langs Pigtraadshegn tyggende Drøv, saa Klokkerne om Halsen paa dem bangler og klirrer, og Drengene rider det sammen eller skyder Vildt.

Paa Græssletterne derimod van-

drer de Tusinder af Faar ædende hen over Vidderne drevne frem af Mænd til Hest.

Og inde i de evindelige Ørker nær fyger paa selvsamme Tid det røde Sand hen mellem spredt tottet Spinifex, denne graablaa, knas-tørre Græsart, der ligner Marehalm og som stikker Fodgængerer i Benene eller river i Hestens Koder.

Ørkerne med teglrodt Sand og gold Øde og en berusende Dragen. En ud i sine vilde Egne i den staudige Natur ud over hvide til gule og røde Sandhøje.

Langs Australias Strande ruller Bølgerne mod Kyst og dænger gult Sand op til Klitter eller slynger Vandmasser over Klipper og Rev og raser mod Revler i Skummen og Brusnen. Og det unge Australia bader sammen i den sydende Brænding, det er nemlig meget karakteristisk for Australierne, at de svømmer som Sydhavsmennesker. De svømmer ind paa Bølgerne, som selve Menneskene paa Hawaii.

Svømme og ride, det kan de

alle. Væddeløb og Heste er de bedste Tale-Emner i det Land.

Oppe i det varme Nord er der grønne Marker med Sukkerør eller Planter med Kaffe eller Bananer, Korn eller Luzern, og der lever Kænguruen, og man hører Latterfuglen rasle af Grin, og Kakaduen eller Emuen og »the Vallaby«, der holder til her i Varmen, det er Egne med Krokodiller og Alligatores, og det er her, alle de toppede Myrretuer findes.

I Australia er der udtørrede Flodlejer »creeks«, der efter Regn er rivende Stømme, og Landet har sine blaa Bjerge ved Sydney. Alle har hørt om dem og om de vidunderlige Vandfald med Kæmper bregner oppe i Norden.

Træerne staar i Australia saa langt fra hverandre, at man let kan ride mellem Stammerne. Saa aabne er Skovene, at man ser langt frem for sig. Og alle Træerne er ens, og det fine Løv af de smalle smaa, espendede Eukalyptos-Blade giver ikke megen Skygge, de virker nærmest kun som et grønt Slør trukket hen for Solen.

Men lærer man at kende Træerne fra hverandre og huske Blomster og Urter Duft, varer det heller ikke længe, før man elsker Australia.

I Agrene gror Hveden, og i Bjergene er der Guld og Sølv og Kul og Kobber.

Langs Kysten ligger fem Støtsteder: Brisbane, Sydney, Melbourne, Adelaide og Perth, men hvor er de dog trivielle, ensformige som amerikanske eller engelske »towns.«

Med Pibe i Mundvigen ved Baal ude i Skovene mellem Køer og Heste sidder Australieren under de graa Eukalyptos, det er det, der der fortæller om Australia, ikke Byerne. Men inde i Baglandet stige backblokke, som man kalder det, bræger Millioner af Faar — vandrørende — græssende — ynglende — det er det egentlige Australia — Ulden.

Baal i Urskovene.

II.

Vi var dybt inde i Queenslands Urskove ved et stort Baal og talte sammen. Den anden hed Harry og var en ung Mand, jeg havde truffet paa Kongevejen vandrende som jeg ud i det Blaa. Naar Harry rodede i Ilden med en Gren, stod Funkerne til Vejrs som dansende Fyrværkeri. Han var gennemsolbrændt, havde rolige Bevægelser. Hans Smil og Udtrykket i hans Øjne, men især Tonefaldet i hans Stemme, bekræftede virkelig hans Ord. — Jeg tror paa at glæde sig ved Livet — sagde han, da vor første uundgaelige Samtale om Heste var uddebatteret. Lidt efter sejlede han til. — Jeg kan lide ny Maader at klare sig paa, gamle Mennesker er det eneste, der staar mig i Vejen — Saa havde Harry faaet Luft og lagde sig, lige saa lang han var, paa Ryggen og saa op mod Himlen.

Det lyste igen et Øjeblik op fra Baalet, men saa var det atter mørkt. Stjerneerne var fremme. Urtaager, der aldrig lyser over Nordboere, stod som matte Pletter mellem Sydkors og Dragen. Hanne mellem Træerne blaffede en anden Ild højt op fra en Træstamme, vi havde sat Ild til, inden vi havde valgt den Flads, hvor vi nu laa. Vi havde

rent glemt den Ild, saa lyste den pludselig op og belyste Trærnes Kroner, farvede Stammerne lysegraa og knitrede i tørt Løv. Hestene, vi havde tøjret — i Australia har man altid Heste — stampede ubølgeligt nervøst, og stejlede, da en brændende Gren faldt ned med et Brag. Men Baalet var snart færdigt. Rundt om os sværmede Moskitoerne i Afstand fra Ild.

Det Baal, vi laa ved, kunde derimod blive ved i Dage. Vi havde nemlig stukket Ild paa Roden af et Kæmpetræ og lagt os i Læ af det og holdt Ilden vedlige med Kvas. Et Planteskud, en sart storsløvet ny Eukalyptos, groede ved Siden af det brændende Træ, som en ung Afløser. Asken vilde nok gøde det en Gang med Tiden. Saftig og frisk stod det fast i Jorden og var et eneste grønt Væld af Frodighed. Vi saa det belyst af Baalet staa lyst op mod den dyblaa Himmels Græsset var knastørt; i Maaneder havde det ikke faaet Regn, kun levet ved Dug og Nattevæde — pludselig tog Ilden fat i det og fik det til at knitre og hvæse, og paa et Øjeblik for Ilden af Sted og slikkede rent ned til Jordbunden. Inden vi vidste et Ord af det, var vi inde i Flammerne.

I et Nu var vi oppe, rystede vore Uldtæpper, slyngede dem ud i Mørket og rev Grene af de nærmeste Træer. Med Grenene slog vi til Ilden, daskede i Græsset, saa det gnistrede, og Ilden frysede fløj højt til Vejrs op mellem graa oplyste Stammer. Hvor Ilden havde været, blev der fin graa Aske tilbage. Det unge vordende Træ havde vi reddet, uden vi havde tænkt over det, og da vi fik Bugt med Ilden, lagde vi os igen til Rette og sov ind.

Hen paa Natten maatte vi igen

op for at se til Hestene og flytte dem, saa de havde noget at spise, og fra Baalet kunde vi høre den gumlende Lyd af Hestenes Køber eller høre, naar de prustede eller rystede Mankerne for Moskito og skrabadet med Forbenene i Jorden af Glæde over Hø eller over det beroligende ved, at der var vaagne Mennesker i Nærheden af dem.

Baalet længere inde i Skoven var forbi, men vort trak som en Skorstens, da der var Hul i Stammen; og da vi stablede sammen paa det og stak halvbrændte Grene længere ind i Ilden, slog Flammerne højt op, og rundt om os til alle Sider var der med ét næsten lige saa klart som ved højlys Dag. Moskitoerne var som blæst bort, og en skarp berusende Duft af Terpentinen og vellugtende Harpiks krydrede Luften, men det varede ikke længe, saa døde ogsaa denne Ild ud, og Moskitoerne kom nærmere, og da Vinden netop slog om og bar væk fra os, blev Myggene frække og sugede løs, naar de kunde komme til det.

En Ugle tudede, men hult som om det var en Gøg der fjælede. Og inde fra Skovene svarede den samme Slags oboagtige Lyd med sine Ku-Ho. Noget Brændsel faldt sammen, Hestene gumlede trygt og slog med Halerne, og mens vi sov videre sejlede Stjerneerne deres rolige Vej henover Himlen.

Der var ikke meget mere Nat tilbage, da et bredt Lys kom frem over Trætoppene og fik Fuglene til at smagninge, og da Lyset hurtigt tog til, sang Fuglene af fuld Hals. Dagen kom.

Ha-Ha-Ha-Ha-Ho-Ho-Ho-Ho—lo pludselig Latterfuglen. Der kom en til. De sad højt oppe paa en Gren og saa ned paa os, der gavede og strakte os.

Ha-Ha-Ha-Ho-Ho-Hoo-Hoo—
lo de til hinanden. Hovederne
lagde de paa Siden og saa nys-
gerrikt og undersøgende ned paa
os og paa Ild og paa alle Aaske-
pletterne, der for dem var ny fra
igaar. De gloede, de lo os ud, de
skrattede — det var, som sad de
og talte om os dernede — saa lo
de aldeles overgivent og fløj bort
mellem Træerne. Og de andre
Fugles Jubel var vild, vild som
Træerne, Græsset, Stenene, som
alt her ude i Skovene var vildt —
og med Solen var Myrerne allerede

i Gang — mon de havde staaet i
Que og ventet paa Solen, saadan
saa det næsten ud.

Nede i Aaen badede Harry og
jeg — Billy-Teen stod og dampede,
og vi nød det første Maaltid, mens
vi endnu halvnøgne dansede om
Baalet.

Op paa Dagen brød vi op og
red videre paa vor Vej ind i Au-
stralias Urskove ind til »the never
never« — Land, det Land der al-
tid gled bort som et benaandet
Fatamorgana.

Ebbe Kornerup.

TYPER

Af TORRY GREDSTED

(Den gamle Spejder,
Divisionschefen for Midtjylland).

Den 20. August stod jeg ved Hoved-
indgangen til en af vore største Skoler
her i Jylland, just som hele den glade
Sværn af Elever strømmede ud. De
saa virkelig saa glade og fornøjede
ud trods »den sørgelige Dag«, som
danner Skellet mellem Sommerferien
muntre Liv, hvor man hver Dag føler
sig saa herlig fri, og Skoletiden med
dens tvungne, daglige Timeantal paa
Skolebænken og Lektieplænsens sta-
dige Appel til Samvittigheden.

Ja, jeg opfangede ogsaa en Ytring,
som: »Saa nu begynder Slaveriet igen,«
men det blev sagt paa en saa fornøjel-
ig Maade, og den talende Øjne lyste
af Liv og Lune, ja, hans hele Person
var en levende Protest mod hans Ord.
Det bør der vel ogsaa tænkes paa, at
man i Skoletiden har en sjælden Lej-
lighed til at være sammen med mange
gode Venner og Kammerater, en Lej-
lighed, som maaske aldrig kommer
senere hen i Livet, maaske dog i Sol-
dattertiden, paa en lidt anden Maade.

Ganske ubemærket passerende Strøm-
men forbi mig, og jeg blev staaende
og iagttog. Naturligvis fandt jeg Re-
præsentanter for mange forskellige Ty-
per. Der kom en brasende ned ad
Trappen, skubbende til alle andre.
Kraftig og stærk var han at se til. Han
fik fat paa sin Cykle, op paa den, og

saa gik det hensynsløst ned ad Gaden.
saa ældre Folk maatte vige hurtigt til
Side, og en Moder stod helt lammet
af Skæk for sin lille Dreng, der var
smuttet lidt fra hende ud paa Gaden.
Han kunde blive en udmærket Type
paa en rask Dreng, naar han fik sig
selv opdraget eller andre til at gøre
det, saa det hensynsløse, det lidt ube-
tænksomt brutale i hans Optræden
blev tæmmet en Smule.

Derefter saa jeg en bleg og krum-
rygget Dreng med trætte forlæste Øjne
— tænkt efter 5-6 Ugers Hvile. Han
har maaske tilbragt Sommerferien med
at læse, jeg mener just ikke i sine Skole-
bøger, men af gammel Vane savner
han slet ikke at komme ud i den fri
Natur, naar blot han har sine Bøger.
Han er maaske Døds i sin Klasse, det
er Ålre værd, men det maa ikke
gaa ud over Sundheden. Hvor kunde
han have godt af at blive trukket med
ud i det fri, i Sol som i Regn, at hans
Ryg kunde blive rettet og hans Øjne
faa lidt mere Glans. Jeg er vis paa, at
han alligevel kunde holde den ære-
fulde Førsteplads i sin Klasse.

Og jeg saa Typer, karakteristiske for
Byerne, Drengene, som ubestrideligt maatte
være født og opdragne i Byen, hvis
Horizont var Hustrækkene. De var
pne at se til, de gik saa verdensmæs-

sigt paa Gaden, de hilste saa høfligt
paa deres Lærere. De mindste saa saa
sirlige ud i Paaklædningen, de større
trak deres Handsker over de hvide
Hænder, deres Bøger bar de i en ny-
delig Citytaske, og naar de hilste, saa
jeg en fuldstændig lige Skilning gen-
nem det velplejede Haar, og jeg kunde
mærke Duften af fin Pomade.

Men de manglede det, som vi ældre
helst ser hos Ungdommen: Kækhed.
Hvor de ogsaa trænger til at blive
brunet af Solen og vasket af Regnen,
baade de smaa, sirlige, gennemsigtige
og de lidt ældre, som for tidligt er
kommen med i Livet — disse Stenbro-
ens Helte.

Og midt imellem de leende Smaa-
klynger, som Arm i Arm kommer
henad Gaden med Drengets karakteris-
tiske glade og sorgløse Udtryk lysende
ud af Øjet, ser jeg nogle komme en-
keltvis. Stille og forlegne gaar de. De-
res Gang er kejtet, deres Optræden
præget af Usikkerhed. Sunde, rødmus-
sede og kraftige er de at se til, men
de mangler Herredømme over deres
kraftige Muskler, og deres Udtryk i
Øjet er tungt. Det er aabenbart Re-
præsentanter fra Landet. Tidligt har
de maattet arbejde med i Marken ved
haardt Arbejde. Nu skulde de lære
at klare sig mellem de andre, at faa
Herredømme over deres Bevægelser,
at Kejtetheden kunde blive afløst af
Sikkerheden, saa bliver deres Optræ-
den friskere af se til, saa afløses deres
tunge Udtryk i Øjet af det lyse og
lette — Ungdommens herlige Gave.

Og mens jeg staar og tænker paa alt
dette, falder mit Blik over Gaden paa
en gammel Mand, der har sat sig til
Hvile paa en Træpegang. Krigsmedail-
len bærer han paa sit Bryst. Jeg ser
Klyngene efter Klynge passere forbi uden
at anse ham. Saa ser jeg 3 Dreng
komme gaende. Frisk og naturlig er
deres Gang, raske er de at se til, le-
vende kommer de vandrende Arm i
Arm. Nu puffer den ene til de andre,
er Far Ord udveksles, og saa hilser de
paa den gamle Veteran, højlideligt og
alvorligt. Og jeg kunde se, hvilket
Indtryk det gjorde paa ham, hvor han
blev glad overrasket over at se Ung-
dommens Hyldest og Hensynstagen.
Var de Spejdere disse 3? Jeg vil haabe
det. De lignede af Type saa mange af
dem, jeg har kendt som Spejdere, og

deres Optræden her var i hvert Fald spejdermæssig. Det var jo netop det, der gerne skulde blive et af Resultaterne af Spejdersporten. Foreningen af det friske, sunde Liv i den fri Natur med den sikre, naturlige, ridderlige og høflige Optræden i det daglige Liv.

Snart var dog hele den glade Sværm borte, og jeg fortsatte min Gang. Jeg overvejede: Vilde nu blot de, der var Spejdere tage sig lidt af deres Kammerater. Nu er det rette Tidspunkt kommen til at faa andre med

til det, som dog er saa mange af jer til baade Glæde og Nytte, nu, der kommer saa mange nye Elever ind fra By og Land. Men I skulde ikke gøre det saaledes, at I kun henvendte jer til dem, der er, om jeg maa sige, de »fødte« Spejdere, de kommer nok med af sig selv. Men gør jeres Indflydelse gældende hos ham, der jog hensynsløst ned ad Gaden og faa ham »støttet« lidt i Spejdernes Rækker, faa den blige, krumryggede Dux med og faa Ryggen rettet paa ham, opgiv ikke Ar-

bejdet med de smaa »gennemsgitige« eller med »Stenbroens Helte«, og tag jer af den stille, lidt kejtede Dreng derude fra Landet. Hver Type for sig kan høste Nytte af det, som der lægges Vægt paa i Spejderens Verden. Ikke blot kan det skaffe ham nogle fornejelige Timer, men for nogle Drengetyper kan det blive til Gavn for hele Livet.

I har derfor, danske Spejdere, nu en rig Lejlighed til at udføre en virkelig »good turn«.

Terrainbenyttelse hos Fuglene

Af P. Skovgaard

Der er noget, der hedder passive Hindringer, dem forstaar Fuglene særdeles godt at benytte. Det er jo et probat Middel for at undgaa sine Fjender at bygge sit Bo et Sted, hvor Fjenderne slet ikke kan komme, eller lægge saa mange Hindringer mellem ham og sig, at han opgiver Forfølgelsen. Fug-

lene maa jo nøjes med at bruge de Hindringer, der findes, men der er Udvalg nok. Søer og Moser danner de fortrinligste Spærringer, Tornebuske det bedste Pigtræsdshegn, og vi faar se dem benyttet saa vel som utilgængelige Steder, høje Træer, (stejle Klipper), i bratte Sandskrænter.

Vandet benyttes paa mange Maader. Moseterne anbringer sin Rede (se Vor Ungdom Nr. 5) paa Hængedynd, der kan man hverken komme vadede, sejlede eller svømmende; en enkelt lidt fastere Plante eller blot lidt sammen- skyllede Planterester udgør Underlaget, der er intet gjort for at skjule Reden. Æggenes Farve ligner godt Terrainet, men man ser Ternerne, — der kan godt være en Del, — flyve skrigende over Moschullerne, maaske de endog gaar angrebsvis til Værks. Rederne maa være der, og med lidt Taalmodighed kan vi

Lappedykkerrede.

Denne Rede er usædvanlig tidligt anlagt. Normalt er Rørene vokset saa højt op, at Reden ikke ses, og om 14 Dage vil ogsaa denne være skjult af de fremspirende Rør. Man ser allerede de ny Rør (de tilspidsede) mellem de gamle Rørstubs.

En lille Digesvalekoloni.

ogsaa finde dem, men naa ud til dem, det maa vi lade være, og ligesaa gaar det Ræven, værre er de flyvende Røvere, men en Sværm Terner kan godt holde disse i ærbødig Afstand. Blisshønen, Rørhønen og Lappedykkeren har deres Reder næsten ganske frit svømmende. De er bygget uden noget egentlig Underlag blot en stor Bunke sammenslæbte Røstumper og andre Planterester fortøjet mellem Rørene paa en Meter Vand. Man, d. v. s. Rørdyrene, skal svømme forat naa Reden, men har saa svært ved at entre Reden, der giver efter, og svært er det at se, om der er noget i den Bunke. Høns, særlig da Fuglene i hvertfald Lappedykkerne, naar de forlader Reden dækker Æggene med Planterester, de lige frisk fisker op til det samme, dette sikrer dem ogsaa mod Storken, som nok kan vade paa saadanne Steder.

Rørsangeren bygger en hængende Rede oppe i selve Rørene, en Meter over Vandet er den ophængt frit svævende paa 3-4 Rør utyngelig for svømmende Gæster og usynlig for flyvende.

I de høje Træer bygger Ravn, sort Stork og de større Rovfugle højt i en Grenkløft, 20 Meter favnetyk glat Bøgestamme skal nok holde Fjender til fods i ærbødig Afstand, og flyvende Fjender frygter disse store Fugle ikke, skjønt er de egentlig nok ikke, men ligesom Ørn og Falk paa Klippeafsatsen utilgængelige. En høj Gran byder Taarnfalk et godt Bosted i sin svajende Top. Stammen er grenløs forneden, der er lang Vej op, og deroppe svajer det og giver efter, man bliver svimmel, og naar man at se i Reden, saa er det ogsaa alt; man har Brug for begge Hænder for at holde sig fast, og man maa lade Indholdet være.

Digesvalen vælger bratte Sandskrænter, der dog ikke behøver at være ret høje, den ene lodrette Væg i en stor gammel Skyttegrav er nok, i større Skrænter er der Plads til flere, og de er selskabelige. Øverst oppe lige under Mulden skraber de sig en Gang i Sandet meterdybt ind i Brinken, og her, hvortil deres værste Fjende Hermelinen ikke kan klatre, og Menneskets Arm ikke kan række, der ligger Reden sikret og dækket. Svalerne flyver i en Sværm frem og tilbage foran Hulleterne og ind i dem for at fodre, og naar

Ungerne er store, kommer de ud til Indgangen for at modtage Føden; de tyr dog straks ind i Reden, naar der er Fare. Isfuglen benytter baade Vandet og Brinken som Hindring, idet den har sin Rede i et Hul i en Brink nede ved Vandet.

Spetter og Mejsler indretter sig de fortrinligste Pansertaarne, idet deres Rede anbringes i Bunden af en Hulhede indeni en Træstamme med et lille Indgangshul paa Siden. Spetterne tømrer selv Hullet, Mejslerne nøjes med gamle Spetthuller eller med naturlige Hulheder i Træerne. Ogsaa Stærren boede oprindelig og, hvor der er Mulighed, endnu i Huller i Træer, den maa ligesom Mejslerne nøjes med, hvad der forefindes, men den viger ikke tilbage for at erobre Spetters Hul — Pansertaarnet kan altsaa indtages, — men ellers er der faa Reder, der er saa sikkert anbragt som disse. Det maa ogsaa være i Følelsen af Tryghed, at Spetteungerne skriger op, som de gør, for det er ingenlunde vanskeligt at finde et Spetthul med Unger i, deres stadige Skrig kan høres langt bort.

Tørnebusesken Pigtraadshøgen benyttes af mange. Tørnsangeren bygger i Brombærkanterne, (se Vor Ungdom Nr. 5) Havesanger og Munk findes tit i Stikkelsbærbusken ligesom Tørnskeade og Tornirisk i Tjørn, disse og flere søger efter Tid og Lejlighed Ly bag de skærmende Tørne, ogsaa Grønens Naale giver et ofte benyttet Værn.

Gennem disse Eksempler haaber jeg at have givet et lille Indblik i den Omtanke, hvormed Fuglene benytter Terrænet, men i den daglige Kamp for Tilværelsen er dette kun et Mo-

ment, utallige er de Farer som daglig maa gennemløbes og undgaaes med Snille, de klogeste overlever Faren, og deres Slægt lever videre, de dumme og syge bukker under, og saaledes hjælper Rovfugle og Dyr til at udvikle Arternes Intelligens og til at vedligeholde deres Sundhedstilstand.

FUGLE fra alle Verdensdele.

Stort, smukt Lager. Glasvarier, Fisk og Vandplanter. Fugleboere og alle Arter Redskaber

L. Søncksen,
Lars Bjørnstrøde 12. Tel. Byen 1960 x

Den Forgylde Støvle

har det største Lager af
Prima plokkede

Fedtlædersstøvler

til Spejderbrug.

43 BORGERGADE 43
WALDHOFFENBLAD
Leverander til Hæren.

JOH. E. KNOCK
186, NØRREBROGADE 186.

•Centralmagasinet, Lstgd. 188
•American, Købmagergade 62

Voxne Kinden og Paleot fra 20 Kr.
Prima Regutrakker fra 18 Kr.
Voksne og Sportsstøvler 4 Kr. 50 Ø.
Drengetøj og Sportsstøvler —
billige Priser.

Efter Maal leveres 1ste Klasse
Herreskridder.

Alt i Lingeri.

AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN
HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

TELEFON 5506

GRUNDLAGT 1875

CHRISTIAN THORSEN, ØSTERGADE 23

MAGASIN FOR ELEGANT

BØRNE-KONFEKTION FOR PIGER OG DRENGE
I STORT UDVALG

DER var en ung Mand, som vilde frem i Verden, frem i første Række blandt de Mænd, der betyder noget, og ved hvem de store afgørende Ting sker — dem af hvem der ikke findes saa ret mange Dusin indenfor hvert Land.

Rigtig noget for Alvor dygtigt og stort vilde han udrette, og han følte sine Kræfter svulme i ungdommelig Iver efter at kaste sig ind i en vældig Opgave, hvis Løsning skulde udmærke ham frem for alle hans samtidige.

Og han gik til Digteren med det lange Haar og de drømmende, blaa Øjne.

»Saa stort og prægtigt er mit Maal,« sagde han, »men sig mig, hvad kommer det an paa for en ung Mand, der vil naa store Maal.

Digteren faldt hen i dybe Tanker, og hans Øjne skuede drømmende, langt, langt ud, som søgte de at skelne en eller anden stor Sandhed der fjænt ude i Horisonten.

»Det, det kommer an paa,« sagde han med Patos, »er at naa — blot et Hestehoved frem foran alle de andre — og saa holde Tempoet — at bide Tænderne sammen i Anstrengelsen — at knytte Hænderne om sin Opgave — til Knoerne bliver hvide. Er du i Stand til det, min Søn, da skal du kunne spænde fire Gangere — fire hvide Gangere for din Manddoms Karosse — og Alderdommens Sol skal krone din Isse — dit Folks Beundring bekrænse dine hvide Lokker. —«

»Tak, Tak du store, aandeløse Skjald. Tak for de kønne Ord,« sagde den unge Mand, og han tænkte: »De Digtere bliver dog altid sig selv lig — altid fulde af flotklingende, abstrakte Fraser — og saa gik han til Videnskabsmanden, den berømte, filosofiske Professor.

»Saa stort og prægtigt er mit Maal,« sagde han, »men sig mig, hvad kommer det an paa —«

»Paa Aarsaagsætningen, unge Mand. Enhver som helst Virkning har sin ganske bestemte tilsvarende og tilstrækkelige Aarsag, der eksisterer intet »efter« uden et ganske bestemt og logisk paa viseligt »forud«, uden Aarsag ingen Virkning, derpaa hviler al Videnskab og alt Liv paa Jorden. Vil man opnaa en bestemt Virkning, maas der indføres ganske bestemte og nødvendige Aarsagsrækker, der kan føre til den øns-

Hvad det kommer an paa —

AF TORBEN FREDERIKSEN

skede Virkning, og den geniale Mand, enhver som betyder noget i Verden, er naaet til, hvad han er, i Kraft af sin enestaende Evne til at se hvilke Aarsagsrækker, han skal indføre for at opnaa den ganske bestemte logisk nødvendige Virkning. Derfor, unge Mand, er det overalt i Verden og til alle Tider Aarsaagsættningens lærenemteste Elever, som naar de største Maal.

»O alvise Lærde,« sagde Ynglingen, »hav Tak for dine kloge Ord, og han gik atter skuffet bort — med en bitter Følelse af, hvor lidet Samfundets opdragede Elementer i Almindelighed forstaaet at anvise, Ungdommen Vejen, der fører fremad og opad paa praktisk Vis. —

Direktøren for det store, verdenskendte Firma bad smilende sin usædvanlige Gæst tage Plads og besluttede sig stiftende til at ofre ti Minutter af sin kostbare Tid paa Filantropiens Alter.

»Hvad det kommer an paa? — Overalt i hele Verden og i alle Virksomheder det samme: at være sin Opgave voksen — at være beredt til at gribe sin Chance.

Jeg skal give Dem et enkelt Eksempel og lade Dem selv drage Deres Slutninger:

For tyve Aar siden kom en lufdatig spinkelt bygget 14-Åars Dreng til Chefen for et gammelt, verdenskendt Handelsfirma for at søge Plads som Bydreng.

Af en hel Flok Ansøgere havde Inspektøren foruden ham udtaget en stor svarlemmet Fyr paa 16 Aar.

De blev begge efter Tur lukket ind til Chefen, der stillede dem forskellige Spørgsmaal. Under dette Besøg lagde han Mærke til tre Egenskaber hos hver, hvilket straks forrykkede begge Chancer betydeligt. Den store var snavset og urørt, stod med den ene Haand i Lommen, mens Chefen tiltalte ham, og

havde i Ventetiden siddet lige ved Siden af en Hat, der var faldet ned fra sin Knage, uden at tage den op. Den lille var saa ren og pæn, som hans lasede Tøj tillod, bukkede belevet, stod ret og saa Chefen lige ind i Øjnene, mens han talte. Desuden fandt han et Blyant, som man med Villie havde ladet falde paa Gulvet. Han tog det ikke blot op, men han benyttede Ventetiden til at spidse det, inden han afleverede det.

Til Slut blev de begge sendt ud for at besøge tre Ærinder i de forskelligste Kvarterer af Byen. Vejen var nøjagtig lige lang for begge, og begge havde de en mundtlig Besked til en Mand, som ikke var hjemme.

Den yngste kom hjem efter en Ti-mes Forløb efter at have skrevet sin Besked paa et Blad af sin Lommebog og lagt det i Mandens Postkasse. Den ældste kom hjem nøjagtig to Timer efter og fortalte bare, at Manden ikke var hjemme.

Den store havde ikke skyndt sig mindre end den lille, men den lille havde blot i Tide studeret et Kort over Byen og i samfule tre Dage cyklet Byen rundt for at kende den ud og ind — han søgte jo Plads som Bydreng. Den store havde ogsaa nok tænkt paa at lægge en Lap Papir i Postkassen, men han havde hverken Papir eller Blyant.

Som De ser — den store havde allerede vist Mangel paa Renlighedssans, Hæflighed, Belevenhed, Omtanke, Hjælpsomhed, praktisk Sans — han var ikke beredt, han forstod ikke at gribe sin første Chance.

Den lille fik Pladsen som Bydreng —

Naar han intet havde at bestille i Arbejdstiden, tilbød han frivilligt at hjælpe til ude paa Lageret. Ikke blot viste han her en storartet Ordenssans og et usædvanlig praktisk Haandslag, men han fandt af sig selv paa mange smaa Forbedrelser, som tiltrak sig Lagerchefens Opmærksomhed. Denne begyndte lidt efter lidt at regne med ham, og efterhaanden blev han ham helt uundværlig.

To Aar efter var den unge Mand Lagerchefens Assistent — i en Alder af 16 Aar —

Han begyndte nu at sætte sig ind i Arbejdet og Forholdene i Forretning-

gens forskellige Afdelinger, og ganske særlig det store, kostbare Lager helligede han sin Opmærksomhed. Da det kneb med Pladsen, og en Udvidelse syntes paatrængende nødvendig, fandt han paa en Ordning, hvorved Pladsen blev udnyttet saa fuldt ud, at en Fjerdedel af den blev tilovers, han fik indført et Arbejdssystem, hvorved Lagerpersonalet kunde indskrænkes med en Trediedel, samtidig med at han fik nedsat Arbejdstiden og forhøjet Lønnen for Arbejderne ved Hjælp af den Besparelse, der blev opnaaet; han fik sikret Lageret mod Tyveri og Brandfaren væsentlig formindsket ved et praktisk Reglement — og hele Størrelsen var dengang kun 18 Aar. —

Han var da ogsaa forlængst bemærket af Chefen, der nu gjorde ham til Leder af Forretningens Hovedekspedition.

Her fik han mere Fritid og en ganske god Løn. Hele sin Fritid benyttede han til at skaffe sig Kundskab i og det meste af sin Løn til Bøger og Læsnere.

Han lærte Tysk, Engelsk, Maskinskrivning, og Stenografi, han gik paa Handelskole om Aftenen, og han studerede med Iver og Energi sin Forretningsbranches Arbejdsvilkår og Fremtidsmuligheder.

Som han havde reformeret Forholdene paa Lageret, indførte han nye og mere praktiske Metoder i Ekspeditionen, gjorde den lettere, simplere, hurtigere og billigere.

Da han var 20 Aar, blev han overflyttet til Firmaets Handelsafdeling, hvis Chef havde faaet særlige Ordre til at sætte ham nøje ind i hele Firmaets Administration. Da der var gaaet et Par Aar kunde Chefen for Handelsafdelingen overfor sig selv ikke nægte, at han var begyndt at lære en hel Del af sin unge Lærling. Den unge Mand henlede hans Opmærksomhed paa saa meget, han slet ikke havde tænkt paa før og gav ham mange positive Oplysninger, som kom til at danne Grundlaget for store, fordelagtige Dispositioner, der bragte Firmaet baade Ry og stor Fortjeneste.

Det undrede ham umaaeligt, og han omtalte den unge Mand for Chefen som et rent Geni. Ingen af dem vidste, at den unge Mand var ganske jævnt begavet af Naturen, men at han

blot brugte alle sine Aftener og ofte Natten med lige til den lyse Morgen til at studere Industrihistorie og Handelsforhold og Nationaløkonomi, og at han samtidig nøje satte sig ind i Udviklingen og alle Fremskridt i Udlandets Industri og Handel. —

22 Aar gammel blev han gjort til Leder af en Kæmpefilial, som Firmaet aabnede i Udlandet. To Aar efter havde han gjort den til en Mønstervirksomhed og erobret hele det fremmede Marked.

Da han var fyldt 25 Aar kaldte hans gamle Chef ham hjem og gjorde ham til administrerende Direktør for hele det store, gamle, verdenskendte Firma, idet han selv trak sig tilbage for at leve sine gamle Dage i Fred og Ro.

Fem Aar efter, da han havde gjort Firmaet til et af de førende i sin Branche hele Verden over, blev han Medindehaver af Firmaet, og da hans gamle Chef for faa Maaneder siden døde, gik Firmaet helt over paa hans Hænder.

For Øjeblikket sidder den fattige, 14-Aarige Dreng, som for 20 Aar siden blev Bydreng i Firmaet, som det store berømte Verdensfirmas administrerende Direktør, øverste Chef, eneste Indeha-

ver og Ejer af flere Millioner Kroner. *Hvad det kommer an paa, min unge Mand, vil jeg overlade til Dem selv at finde ud af — min Fortælling er sandfærdig indtil de mindste Enkeltheder — det er nemlig mig selv, jeg har fortalt Dem om.* —

Den unge Mand, som var fra et af Byens fineste Hjem, som havde gaaet i en af de bedste Skoler og faaet en udmærket Opdragelse og Undervisning — gik skamfuld bort. Skamfuld over den Maade, hvorpaa han havde bortødslet saa mange af sin Ungdoms kostbareste Timer, skamfuld over det lidet han med sine 20 Aar havde udrettet — harm paa sig selv, fordi han var, som han var, lille, snæversynet og pjattet og harm paa sin Far og sin Mor og sin Skole, der havde gjort ham svag og blodagtig i Stedet for af Kærlighed til ham selv at sparke ham brutalt ud i Livets Alvor til værdig Kamp og mandigt Arbejde.

Han havde en brændende Lyst til at slaa sig selv i Ansigtet, haardt og brutalt — i det Øjeblik følte han, at han forstod, hvad det kommer an paa for den unge Mand, der vil frem i Verden.

IDRÆTS-TURNERINGEN VED HORNBAEK

(E. Nicolajsen og Verner Hansen, som har faaet Erindringsbøgerne, hører til 5. Bytropa og ikke til 1. Vesterbro, som i sidste Nr. angivel).

III. Kanosport.

Deltagerne i Kanosport blev først samlet om Lørdagen, og som Følge heraf lykkedes det ikke at fuldføre Kanotureringen efter Programmet. Jeg maa paa det alvorligste misbillige dette. Deltagerne i en Turnering har at være til Stede til den Tid, der er angivet. Og her gælder ingen Undskyldninger. Kanoerne kunde være afsendt i god Tid. Enhver vidste i Forvejen, at der vilde være Vanskeligheder forbundet med Transporten paa Banen.

Jeg maa ligeledes udtale min Beklagelse over, at nogle af Kanofolkene ikke mødte til den Søndag Formiddag fastsatte Kapsejlads.

lovrigt var det en Fornøjelse, at se de få små Fartøjer og det Arbejde, der var lagt i Fremstillingen af dem, ganske særlig Passburg Olsens. Løbene var morsomme, især Kæntringsløbet.

Jeg tror Kanosporten vil være noget for vore ældste Spejdere, og det var morsomt, næste Gang vi afholdt en Turnering, at se nogle flere af disse lette Fartøjer møde op paa Banen. Jeg mener, at den aabne kanadiske 2 Mands-Kano, den Preben Bestle havde, vil være den Model, der bør foretrakkes, og den Baad, der egner sig bedst til Langtur med Telt, langs vore Kyster.

Jeg beder jer blot holde skarpt over den finske Kanoregel: En Kano maa

Morgentollette ved Esrum.

Som saa mange af jer andre rykde ogsaa vi ud i Lejr i Sommerferien. Vi var 20, og vi havde kun 4 Telte, saa der var ikke mere, end vi lige havde Brug for. Det var 3 Teltthold og et Føretelt, hvor der foruden Føretene laa en eller to Spejdere.

Vi havde haast en dejlig Lejrplads oppe i Tibskov Bakker, saa højt, at der ikke var Færes for Taager og Fugtlighed om Natten og dog lunt mellem de høje Bakker. Den store Skov Tivisdale Høgn havde vi i Vest lige op til Lejrpladsen, saa vi laa i Le for Vestenvinden, og derinde var Masser af nedfaldent tørt Brænd.

De fleste af os var ganske unge Spejder-Rekrutter og 2. Klasses Spejdere — vor yngste var Erik — han var kun 9 Aar, men en flink lille Gut, og vi venstre, at han bliver meget flink, naar han vokser til — men vi havde ogsaa ældre Folk og finde, der vidste, hvordan det skulde være, og som kunde køge og stæge, og de lavede af vor Mad og skilte sig udmærket fra det. Vor Havregød var delikat — aldrig svedt —, vi fik kogte Rødspætter og stegte Rødspætter, lækre Pandekager og fine Midterpølser. Vor Mesterkok hed Jakob, og han var altid parat til at hjælpe Vagtholdet med Maden.

Hver Nat havde vi Vagt — 2 Timers Vagtkifte — og det viste sig at være nødvendigt. En Nat, da der bag Føreteltet stod 2 Pandekager paa en Tallerken, fandt vi om Morgenen Tallerkenen tom og en Hilsen med Tak for Mad fra en Spejderfører i Frederiksberg, og en Nat kom der pludseligt 20 Spejdere brasende ind til os. Vagt-

posterne havde nok mærket Uraad, men de kaldte for sent, og vi havde siddet kont i det, hvis det havde været viskelige Fjender. Troppsfører Schiellerup fra 1. Østerbro var med dem, og vi hilste paa dem og slap med Skrækken. Men ved Lejrbaalet den Aften fik vi en Tale om, hvordan Vagten skal bære sig ad, naar der er Ugler i Mosen.

Hver Morgen paa fastende Hjørte spaderede vi ud en af de store Brændlinjer, der strækker sig gennem Højene ned til Kattegat. Det var en lang Tur, og vi var godt sultne, naar vi kom hjem; der var ogsaa af og til en eller anden, der gerne vilde blive hjemme, men der var ingen, der ikke var glad for Badet, naar vi først var derude.

Paa disse Ture fik vi ogsaa en hel Del at se. Vi besøgte Bangsvej og Brantebjerg og Hørshøj og ned defra Udsigten over Hegnet og Havet. Vi saa Myreleverens mærkelige Larver i deres smaa Sandtrage, hvor de laa gentte og lurede paa Myrer, og et Par af dem tog vi med til Lejren og anbragte dem i en Kasse med Sand, hvor de lavede Trage om Natten.

Men man bliver ikke ren af Saltvand, og naar vi vel var kommen hjem og havde spist vor Havregød og drukket Morgenthe, gjorde vi et omhyggeligt Toilette for Renslighedsparaden, der var meget skrap. Både Øren og Nægle blev kritisk efterset, og der manglende ikke paa Skoser en Dag, da Troppsfører selv ikke havde naaet at blive barberet og saa ud som et Rijevejen i Ansigtet.

Vand kneb det med; der var en

Stegt Rødspatte.

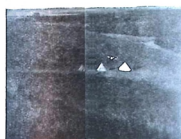
Brønd tæt ved, men det havde jo været meget tørt, og der var knebent med Vand i den. Doktor Helweg, som vi boede hos, og som ejede Brønden, havde givet os Lov til at tage af den, men hans Familie skulde jo ogsaa have Vand af den, og hyppigt maatte vi derfor hente Vand over bag en stor Bakke hos Fru Valentin, hvor der var Vand nok, dejlig koldt fra en meget dyb Brønd, men det var Arbejde at hente det.

Hver Aften havde vi Lejrbaal, hvor Dagens Begivenheder blev drøftet, og hvor der blev uddelt Ros og Dadel. Telttholdene fik deres Points for Orden og Renslighed, og Vagtholdet fik sine for Arbejdet i Lejren. Natens Vagter blev fordelt, og saa sang vi baade nogle engelske Sange, som vi lærte, og nogle danske Sange. Vore gode Venner rundt omkring fra sendte os af og til en stor Kage, og hyppigt havde vi Besøg af dem.

Nedenfor Bakkerne omkring Ramløse Aa laa en stor Mose. En Del af den tilhørte Kunstmalers Herman Vedel, hos hvem vi hentede Posten. En Dag var vi dernede for at se paa Mosen og dens Planter. Ude i Vandet fandt vi Krebber, klo, der lignede smaa Agaveplanter med hvide Blomster, Blæresed med sine store gule Blomster og fine Under-vandsblade med smaa Blærer til at fange smaa Insekter i, Vandax og Pindsvineknap. Og inde paa Bredden stod Kogleaks og Tagrer, Perikon og mange mange andre. I Krattene paa Mosen voksede Birk og El, forskellige Slags Fj, Tøstetætte med sine røde Bær og Fors, hvis duftende Blade vi puttede i

I Lejr.

AF CAND. MAG.
KLAUS VEDEL.

Lommen, saa alt derved fik den fineste Duft. Vi saa Tørvæn, som de skærer, og vi saa, at Tørvæn i hele Mosen var dækket af et tykt Lag Flyvesand, der først maa fjernes, naar Tørvæn skal skæres. Det er meget helt derind ude fra Kattegat i en Tid, da Skoven endnu ikke var plantet; det er ogsaa det, der har lavet de store Bakker, og Skoven er netop plantet for at hindre Sandflugten.

En anden Dag var vi ved Asserbo Ruin. Før Sandflugts Tid var det en stor Gaard, som I kan læse om i den lille Fører fra Korslepjeren ved Hornbæk. Vi tegned Kortstikere med Folk af vore gamle, som var med til Korpsstet Lejr. Resten af os optraadte sammen med en Del Høllerrupere i en Indianerleg — vi trak af Kludene, maledes os med Olier og anlagde Lændeklæde.

I en af Bakkerne ned mod Lejren var der en lille Grusgrav, hvor der byggede en hel Mængde Dagsvaler i deres Huler, og de smaa graa Fugle kredsede altid paa deres Jagt over Lejren. En Gang imellem lagde vi Mærke til, at de samlede sig skrigende, og ned over Bakkerne kom da en Lærkefalk strygende. Inde i Skoven var der mange Rastefalk, og de sidde i Dage i Lejrtiden strøg Ungerne rundt i Pyretternes Grene. Der var ogsaa Dyr i Høget, vi saa baade Raadry og Ræve. Og i Græsset nede i og omkring selve Lejren var der fuldt af nogle morsomme Græshopper, der kunde køge smagtig lange Spring, og hvis Hunner havde en meget krum Læggebold; det er

en Art, der kun findes i den Egn. Vore store Dage var, da vi tog til Hornbæk. Vi skulde til Maarum Station, og dertil var der ca. 15 km ad en meget bakket Vej over Ramløse. Troppsfører assistenten og — spaderede og kom for sent til Toget. Af Resten var lidt over Halvdelen paa Cykel, og de kørte saa de mindre Fodgængere og Bagagen. Det var med at staa af og gaa op ad de store Bakker, men efterhaanden gik det bedre, og vi opnaaede at komme kun 10 Minutter for sent, men da Toget var forsinket 25 Minutter, gik det alligevel. En af de store Teltførere for 1. Teltthold, Walter Helms, lod sin Cykel staa til en af de spaderende og tog selv Ledelsen af de smaa, som han førte til Hornbæk. Troppsføreren Jørgensen gik hele Vejen til Hornbæk, medens Cyklisterne kørte. I Esrum skaffede vi saa Natteløstøjer for næste Nat paa et Høstegne i Møllen.

I Hornbæk tilbragte vi en udmærket Dag. Vi mødte vore egne Kammerater, der havde klaret sig fint i Korpskonkurrencean; 3 af dem var med paa København divisions Høld, der vandt 1. Præmie, og 2 af dem fik Ekkelsmandspræmier. Vi var da ikke saa lidt stolte af dem, og vi havde 2 Troppsfører assistenter der, som havde søgt for Middag. Ved den store Opvisning i Præstevænet spillede vi Haandbold, hvortil vi havde trænnet i Lejren, og Høldet fik Konstrikere med Folk af vore gamle, som var med til Korpsstet Lejr. Resten af os optraadte sammen med en Del Høllerrupere i en Indianerleg — vi trak af Kludene, maledes os med Olier og anlagde Lændeklæde.

Assistenten barberes.

Frøkost paa Brændestabelen.

og da saa Kunstmalers Kornerup havde givet os et Par Streger med en sveden Prop var vi færdige. Sven Knudsen og hans Soldater overraskede os ved vort Lejrbaal, hvor vi netop dansede og legede, hans Folk sved vore Hytter af, og vi blev sørgeligt tilintetgjorte i Kampen. Senere saa vi Fakkeltøget om Aftenen, og først Kl. 12 kunde vi bryde op for at vandse af til Esrum. Det var Nattemarsch, og vi var trætte, men det gik, som det skulde, skønt Vejen var lang. Med Stjerneerne over vore Hoveder — og vi saa dem og fortalte om dem baade den store og den lille Bjørn og Kronen og Cassiopeja — traskede vi af Sted. Fra Esrum ned mod Esrum steg Taagerne op, og Skoven tegned deres mørke Konturer rundt omkring os. Af og til hjalp en Sang paa Humoret. Sønd, der ikke rigtig havde kunnet tale Indianerlegen, fik Tandpine; saa fik han Draaber, og Jakob kørte af med ham paa Cykel. Midtvejen ned vi en Omgang medbragt Rugbrød og Fløsk, og Kl. var lidt over 2, da vi med god Samvittighed gik tilbunds i Høet og sov de retfærdiges Søvn til Kl. 8.

Næste Dag gjorde vi os grundigt rene ved Mølleaasen, spiste Flæskemaad og Østebrod en Brændestabel. Saa tog vi igen de gamle smaa paa Cyklen og kørte dem til Helsingør, hvor vi solgde og spiste Frøkost — Øl og Smørbrød, Kaffe og Wienerbrød. Saa kørte Dagens Vagt hjem og lavede Mad, de smaa marscherede — de gik stolt og rask, idet de skiftedes til at føre hver deres 2 Kilometer, og vi andre cyklede, som det kunde falde sig.

Ræveungen »Djipe«
tilhørende Københavns »Divisionen.

aldrig være alene. Der skal altid være 2 Kanoeer, der følges ad, saa de kan hjælpe hinanden, hvis det gaar galt for en af dem. Der er druknet Masser af unge Mennesker i de finske Søer under Udvælsel af Kanosport, og det har altid været, fordi de var alene.

Vi skulde nødig have den Slags Ulykker herhjemme.

Og det er en Selvfølge, at en Kanosmand maa kunne svømme som en Fisk.

IV. Turn out.

Paaklædningen er blevet bedre. Der er nu langt mere Ensartethed over de enkelte Troppes, men der er endnu meget igen. Det kan ikke nytte noget, naar man bærer en Uniform skylder man sit Korps, at man er ordentlig paaklædt i den.

Hellerup har indført den Mode at gaa uden Hat, og et Par andre Troppes er fulgt i dets Køl. Jeg er ikke nogen Tilhænger af dette. Hatten hører med til Uniformen, det er den, der giver hele Spejderdragten sit Præg, og ved en Korpsparade tager det i ethvert Fald hele Synet af Paraden, naar nogle Troppes stiller med og andre uden Hat.

Lad Hellerup beholde den Mode for sig. — Hvis de synes, det er kønt og rart, maa de gerne gøre det for mig, naar de er paa deres egen Boldgade — men næste Gang vi skal ud sammen, vil vi gerne bede dem tage en Hat paa for vores Skyld, selv om vi derved risikerer, at de sejler os langt agterud med en Samling flunkende nye Parisierhatte.

Og saa er de disse forbiastede Lejers huer, de grønne Huer og de afklippede

Hattepulle. Kan I ikke se, at de ser farlige ud? Jeg ved ikke, hvad I ligner i dem! Da vi var færdige med Turen, og jeg havde lagt mig lidt paa en Græsplæne i Skyggen af et Træ, for at have det lidt behageligt, fik jeg ede-lagt en hel Formiddag bare ved at tænke paa dem.

København og Midtjyske havde anvendt megen Ombu paa at tage sig lidt ud, og havde Glæde af det. København med ret store Midler (hvoraf det morsomste og det bedste absolut var Djip Ræveungen. Den klædte virkelig sin Patrulje fortræffelig. Og den vakte med Rette villd Jubel, hvor den kom frem). Midtjyske ved meget smaa Midler, og den opnaaede nøjagtig det samme Resultat som København.

Der er for mange af jer, der har det med at staa halvvejs med Hænderne i Lommen, naar man taler med jer. Det ser meget lidt godt ud. Det var en Fornejelse, at se hvilken Liv og Fart, der var over København, naar en af dem fik en Ordre, og de stod altid ranke som Lys, naar der blot var mindste Anledning til det. I nogle Troppes kunde Tønen ogsaa uden Skade være lidt bedre. Jeg hørte en Dag nogle, der skræppede nederdrægtigt op et eller andet Sted, jeg var ikke helt sikker paa, at der ikke ogsaa var en.

Maden laves
i det lerkleinede Feltkøkken.

Spejderchefen efterser Pakningen.

der bandede — men jeg sagde til mig selv, at det maatte være Afstanden, der gjorde det.

Nogle af de Points, I fik i turn-out (og som jeg agter at beholde for mig selv, for ikke at forskrække nogen) blev givet saaledes:

Ved Appellen Kl. 8 Aften udgaves mundtlig Ordre om: naar og hvor Konkurrencedeltagerne skulde stille den næste Dag, og hvad de skulde medføre. (Mad f. Eks.). Deltagerne havde m. a. Ord selv at sørge for at være paa Plads til den Tid, en Konkurrence skulde begynde.

Det var et Forsøg, jeg gjorde. Jeg vilde se, hvor selvstændige I var. Det faldt ganske interessant ud. Og jeg vil blot vise jer en enkelt af disse Optegnelser.

Ordre 12 $\frac{1}{2}$ Eftm.

Enkeltmandskonkurrence. Wild-West. Deltagerne ved Flagstangen i Lejren i Morgen Kl. 9 $\frac{30}{60}$ Form. Frokostpakke medføres.

Optegnelser 12 $\frac{1}{2}$ Form.

	Mad	Paar klæd- ning	Tid
Hellerup...	ja	+	+
Frederiks..	ingen	-	+
Midtjyske..	ingen	+	+
Nørrejske..	ingen	+	+
København.	ingen	+	+
Lyngby....	ingen	+	+ for + sent

Opvisningen. Program.

Indmarche og Premieuddeling
Hornsignalmusik: Hellerup Division + 2
Vesterbro + 1 Gentofte
Broskigning 1. Hellerup
Lejrskigning 1. Gentofte
Haandbold 5. By og 2. Vesterbro
Stokkeslag 1. Helsingør
Livredning v. Brand 1. Hornbæk
Slukning v. Brand 1. Hinnerup
Indianer Show Hellerup Divisionen

Opvisningen, der ledes af Premierløjtnant Gredsted, gik i alle Maader godt. Der var Liv og Fart over de enkelte Troppes Præstationer, og Afdelingerne fulgte hinanden i rask Tempo.

Hornsignalorkestret. — Min Komplim. Hellerup, — og ligeledes de af 2. Vesterbro + 1. Gentofte deltagende Blæsere. Saaledes skal et Hornsignalorkester være.

Helsingør.

En Bro, helt af Naturtræ og surret med Reb (ikke et Søm) er en morsom og endnu mere spejdermæssig Præstation.

Stokkeslagene var ikke kraftige nok, og der skal flere Folk til, for at det rigtig skal lyde af noget. Begge de 2 Opgaver er meget store.

5. By 2. Vesterbro. — Kampen fornøjelig, velspillet. I har haft Glæde af det Arbejde, I har lagt i jeres Træning, jeg takker jer begge for det.

1. Hinnerup, — vel indekseret. Glæder mig, at vi fik jer herover. Vær paa jeres Post, hold Ekssertisen ved lige, selv om I faar Lov at vente paa, at I bliver brugte. Paa det Standpunkt I staar nu, skal I nok kunne gøre Nytte. Husk, I er det første Spejderbrandkorps her i Landet, og alles Øjne vil følge jer den Dag, det gælder.

Hellerup, — jeres Indianer Teepees nydeligt byggede. Optinet fortrinligt, brillant ledet.

Jeg føler Trang til at sige alle de i Opvisningen deltagende Førere og Spejdere en speciel Tak for den Energi, hvormed de fik banket deres Numre sammen, og det gode Humør, hvormed de førte den anstrengende Dag til Ende, og jeg kan kun berøre, hvad det i den korte Tid, de havde til Rædhed, lykkedes dem, at faa ud af de dem til delte Opgaver.

Flyverne paa Besøg i Lejren.

Turneringens Hjælpere.

2. Vesterbro-Trop, havde paataget sig det uhyre vanskelige Hverv at forpleje samtlige Turneringsholdene i de 3 Dage. Jeg føler Anledning til at fremhæve den fortrinlige Maade, Troppen læste sin Opgave paa.

5. By og 5. Østerbro, havde afgivet Ordonnans og Kokke til Korpshovedkvarteret. Til Disse Folk, der rejste hele Hovedkvarterets Lejr, fungerede som Ordonnans og Skopudsere og Kokke og var i Aktivitet fra Morgen til Aften, baade ved Hornbæk og senere paa Vandreløjren, ønsker jeg at udtale min højeste Anerkendelse af den ugenyttige Hjælp, de her ydede deres Korps.

Opklaringen efter Lejren.

Efter Hornbæk-Dagene er der i et Dag-Blad fra Beboernes Side blevet klaget over, at Pladsen ikke var ordentlig opryddet, at der laa Halm, Papir, asker, Papir osv. tilbage, og at Plakaterne i Byen var taget ned og flasket paa en saadan Maade, at de laa spredt rundt i Byen.

Jeg har ladet det undersøge nærmere. Pladsen var ikke ryddet ordentlig op (København-Divisionen. 2. Vesterbro).

Jeg behøver ikke at sige jer, at jeg skammer mig som en Hund — og jeg haaber, at I gør det samme.

Frederiksberg Divisionen og 1. Gentofte Trop varetoget i 3 Dage hele Post og Ordonnansstjens i Lejren, besatte Bureauerne i Lejren og ved Banegaarden, solgte Billetter, Programmer og Chokolade og Prospektkort, afhæftede Post og besøgte al Vagttjeneste. De var utrættelig paa Færde og klarede deres Ting pænt.

1. Hornbæk besøgte Program og Billetsalg samt Afspærring baade ved Livredningsforbundets Opvisning i Havnen og ved Korpsets Opvisning ved Præstegaarden.

Ogsaa de klarede sig pænt. Hellerup Div. afgav daglig Skansevagt og besøgte Flagets Hejsning og Tagning.

Kapsvømningen i Havnen.

50 m — Svømmemaade fri
1. Spejdere over 14½ Aar
Nr. 1 Jaede 1. Silkeborg
2. — under 14½
Nr. 1 Preben Bestle 1. Aarhus
Bravo — Midtjyske!

Vandreløjren.

Deltagere.

Gæster: Cand. theol. Asmus Diemer.
— Forfatteren Ebbe Kørnerup.

Korpslejrstaben 8
Midtjyske Div. 14 Førere Prml. Gredsted
Sydjyske — 12 — Trof. Dixen
Kbhvn. — 9 — K. Benne
Lyngby — 6 — Frey Jensen
Hellerup — 38 — Stud. mag. Sven Knudsen

7 Kanoner 7 Førere Prml. K. Palslev

Deltagelsen heri er for ringe. De eneste Divisioner, der deltog med den Styrke de skal, er de to jyske og Hellerup. Alene Hellerups Tilslutning uden for Konkurrencen bringer Antallet op til noget rimeligt.

Den almindelige Instruks for Vandreløjren.

Der marcheres spredt, hver Patrulje gaar for sig, og som den vil.

I faar for hver Dag at vide, naar Opbrud tidligst maa finde Sted, og naar I skal være paa næste Lejrplads. Hvad Vej I vil følge, og hvordan I kommer derhen, hvor I vil holde Hvil, og hvad I vil spise, maa I selv om.

I har en Agenda i Lommen, og der findes heri Optegnelser om det ukendte Land, I kommer igennem, hvad der her er værd at se. Hvad I vil se af dette, og hvad I vil lade være, maa I selv om.

I søger selv fuldstændig for jeres egen Forplejning og de med denne forbundne Indkøb.

Hver Patrulje skal føre Dagbog og Regnskab, som afleveres paa Lejrens sidste Dag.

Der udsættes Præmier for:

- 1) bedste lejrsmæssige Præstation
- 2) for bedst ført Dagbog (Hovedsagen, det Patruljen har faaet ud af Turen)
- 3) for billigste og bedste Forplejningsordning.

16 $\frac{1}{2}$ Ordre.

Opbrud Hornbæk, tidligst 10 Form. Kl. 9 Eftm., skal alt have slaaet Lejr. 1 km V. f. Tidsville Badehotel. Der skal være spist. Alt klart til at gaa til Lejrbal.

Dagsmarche ca. 4 Mil.

Dagens Æventyr. Konsul Ludvigsen følger som Gæst. En sjælden smuk Tur langs Kysten, især Udsholt Strand og Raageleje. En enkelt Patrulje følger ikke Tilsiden, men besøger Søborg Ruiner.

2 Patruljer oppe i Nakkehoved Fyr. Midtjyske og København til Frokost hos Vor Ungdoms Forlægger Hr. Hasselbalch, hvor de faar Forbindelse med Kaeskedskadren, der pagajer frem langs Kysten. Andre indtager Forfriskninger hos Fru Forlagsboghandler Jespersen. Efter andre Frokosthvil Gilberg Hoved i Skyggen af nogle smaa Graner; paafølgende Middagslur 1-3 (Dagens varmeste Tid). Nydelige unge Damer giver Spejderne Kirsebær, hvor de kommer frem. Midtjyske 20 Minutters Ophold i Gilleleje, for at Gredsted kan blive barberet. Lyngby afskaffer Margarine og indkøber Marmelade (kan ikke smelte). Hellerup rykker syngende frem, og København gaar glade og fornøjede ved Siden af Tropskæren »Theobald«. Den trækkes af en enkelt Mand, ingen har Oppakning paa, alle sender Konstruktøren en venlig Tanke, og paa Toppen af Vognen sidder »Djipe« - Raveungen - og ser mindst lige saa henrykt ud som de andre. Saaledes er det dog kun til at begynde med. Ved Smidstrup gaar der 2 Eger. Ved Raageleje ekser et Hjul, og Theobald er saa daarlig, at han maa bæres Resten af Vejen til Tisvilde. Undervejs passerer det ene Hold efter det andet forbi, men København har dog Humør nok til at synes, »at Gredsted og de smaa Jyder,« som løber

fra dem, »minder dem om Napoleons Tilbagetog fra Moskva«.

Flere af Patruljerne har givet sig for god Tid og naar Lejrpladsen for sent. Lyngby er saa tidlig paa Plads, at den naar at se Helens Grav.

Ebbe Kørnerup fortæller ved Lejrballet om et Besøg hos JackLondon.

Som Resultat af denne første Dags Vandring sender Midtjyske 25 kg. hjem.

17 $\frac{1}{2}$ Ordre.

Tidspunkt for Opbrud frit.

Alt paa Stejlepladsen i Lynæs fra 6 $\frac{1}{2}$ Eftm. Der afkoges straks efter Ankomsten.

Dagsmarche ca. 3 Mil.

Nattemarche ca. 3 Mil.

Dagens og Nattens Æventyr.

Konsul Ludvigsen forlader Ekspeditionen, men udsætter forinden nogle Præmier. 1 Mand efterlades hos Dr. Pers i Tisvilde (Hovedpine). Det eneste Tilfælde af Sygdom. Alle Patruljerne gaar gennem det smukke Tisvilde Hegn. De fleste ser Asserbø Kloster-ruiner. 1 Vindere seigner Theobald og maa bæres til Frederiksværk. Et Par Byger ved Frokosttid. Patruljerne tørrer undervejs. Lyngby faar Kaalrabi forærende af en Gaardmand og stuver dem til Middag. København naar først Lynæs Kl. 9. Theobald er nu i Form igen. De har ingen Mad faaet, men de har sunget den om »Grønærter og Lammestege« undervejs.

Kl. 9 $\frac{1}{2}$ Eftm. sælger Stykken fordel i 3 Motorbaade ud af Havnen med Rørvig som Maal. Det er friskt Vejr, der gaar lidt Sø og Himlen er overtrukket. De fleste sover.

Kl. 12 Nat afmarcheres samlet fra Rørvig mod Lumsaas. Midtjyske, som er mindst, følger ikke, men overnatter ved Rørvig.

Dagsmarche: Ingen.

Dagens Æventyr - der dases. Først ved 1-2 Tiden begynder Drengene at røre paa sig, en enkelt sover til Kl. 3. Man gaar i Vandet, spiser Frokost og indretter sig mægtigt i Skyggen af det aabenstaende Telt. Man begynder paa et Brev, og efter at have skrevet 3 Linier falder man i Søvn. Det er bagende varmt, ud paa Eftermiddagen kommer Midtjyske. København naar først Lejren Kl. 9 Aften efter 9 Punkteringer undervejs. De er om Morgenens blevet vækket ved, at Ejeren af deres Mark har stukket Hovedet ind i Teltet for at se, hvad der var inde i. Han var lutter Venlighed. Cand. mag. Diemer har været i Nykøbing og vender tilbage med en Pudsemaskine, en fin Hentydning til Lejrstabens Service. Hellerup er den eneste Patrulje, der er lidt energisk. De sender en Mand ud til Odden, og han vender tilbage med en Skits af Willemoes-Monumentet.

Aftenens Lejrbal er Turens bedste. Sven Knudsen fortæller aldeles udmærket om Willemoes, og Kørnerup malende og fantasifuldt om Thabitoren. Og der synges som ingen anden Aften.

Af praktiske Bemærkninger giver Turen foreløbig Anledning til følgende: Lejrpladserne ved Tisvilde og Lynæs er efterladte i god Orden. Ingen af Patruljerne har dog husket at grave Latrin. Der graves kun en ganske lille Rende, og den kastes til inden Afmarchen. Saa godt som alle gik af Lejrsagningen om Morgenens til Køjs i lukkede Telte. Dertil var det allerede for varmt. Tilbehøret til at lukke Teltene hermetisk er i det hele for stor. Luften bliver klam og daarlig i dem. De bør staa aabne om Natten, naar Vejret overhovedet tillader det.

Hele Natten plaskede Regnen ned, og det blæste op til Storm. Lyngby faar et Telt blæst omkuld, og faar alt sit Kluns drivende vaadt, (man bør iagttage Himlen, for man gaar til Køjs, og man skal tilse sine Barduner og Teltpløkke, naar der er noget i Anmarch). Det regnede allerede, da vi gik fra Lejrballet. Der var Patruljer, der havde Hatte og andet Kluns liggende ude i Regnen (!), og flere tænkte ikke paa at bjerge tørre Brande ind i Teltet, saa de havde noget at tænde op med næste Morgen.

Theobald punkterer mellem Rørvig og Nykøbing, og København slaar Lejr for Natten, hvor den er. Resten fortsætter. Kl. 1³⁰ Frm. holdes et kort Hvil N. f. Nykøbing. Vand. Flere af Patruljerne har været saa fornuftige i Lynæs at smøre sig nogle ordentlige Klemmer med Leverpostej. Der synges saa godt som uafbrudt under Marchen. Hellerup fører an. I Mil N. f. Nykøbing indhentes Korpsstabens Bagagevogn. Det opdages at »lille Bø« (Hellerup) i Mørket er »kommet« op paa Vognen. Det maa være sket i Nykøbing, »lille Bø« faar af Sven Knudsen Ordre til sporenstreges at vende tilbage til Nykøbing og derefter snarest melde sig tilbage til Styrtken med Attest for at have været der. (Fint!)

Kl. 3 begynder det at blive lyst. Vi gaar frem gennem et Terræn, der er Bølge op og Bølge ned af gulnede Agre, og Lærkerne synger inde over Rugen. Vi følger et Markskel og en Skovkant, og i det Øjeblik Skoven hører op, er vi ved Brinken og har Havet rullende for vore Fødder; og ude over Kattegat staar Solen op fra en Skybank. Kl. 4. Et halvt Minut efter er det første Telt rejst, og et Øjeblik efter stiger en hel Række smaa, blaa Røjsøjler til Vejrs fra Baalene under Teltkjederne. Af Hellerupperne, som ikke har haft Smørrebrød med undervejs, laver nogle Havregrød og andre har Køddebolle i Daaser over Ilden. 1/4 Time og den første Te er færdig, 1/2 og det første Telthold (Hellerup) har drukket Te og ligger i den dybeste Sovn i sit Telt. Der er et Par Patruljer, der ikke laver Te, men kravler lige i Poserne, og dette er ganske givet galt. Det høres med til Præstationen at tage sig sammen oven paa den anstrengende March og lave denne varme Te, som, naar man først har lavet den, smager En bedre end ved nogen anden Løjlighed. I Time efter, og alt sover som Sten. I dette Øjeblik melder lille Bø sig tilbage med Attesten. Det er paa en eller anden guddommelig Maade lykkedes ham at bjerpe en Cycle; men denne Snedighed er der intet at indvende imod, han har været i Nykøbing. Nattemarchen er forbi, og Hellerup har paa den smukkeste Maade hævdet deres Ry som Vandringmænd.

1³⁰/2 Ordre: Patruljerne kan sove, saa længe de vil. Rastdag.

Ved 12-Tiden om Natten lander Prml. Paislev og Jens Hvass paa Kysten og løber lige paa Lejen. Det er første Gang, Ekspeditionen faar rigtig Forbindelse med Eskadren. De to Mænd driver af Regn, de klæder sig af ude i Vejet og kommer saa indenfor og ifører sig noget tørt, og der gives Plads for dem i Teltene. De fortæller, at de fra Gilleleje har maattet lægge Sejladsen om over Hillerød-Frederiksværk, hvad der vækker megen Muntherhed. Eskadren er ved Mørkets Frembrud blevet splittet ved Isefjordens Munding. Baadene holder sammen 2 og 2. En er udgaaet (Frideriksen).

1³⁰/2 Ordre. (Kl. 8 Form. Regnen er lige hørt op), hurtigt Opbrud. Teltene maa først tages ned paa nærmere Ordre (de skal tørres). Alle skal have været i Vandet, og have spist og alt (-: Teltene) været pakket og klart, naar der meldes af.

Dagsmarche ca. 5 Mil.

Dagens Æventyr: København er først klar (9³⁰). Den har faaet Cacao, tørt Winerbrød. Lyngby er Nr. 2 (9³⁰) Te og ristet Brød. Sydyske (10) Havregrød, Mælk, Rugbrød. Hellerup (10). Cacao, Havregrød. Midtjyske (10³⁰) Mælk og Havregrød.

Ved 11-Tiden roer 2 Kanoer ind til Kysten. Bestle og Thiede (Midtjyske), og Frederiksen (Hellerup). De er sent Aftenen forud landet noget østligere end Lejren og har om Natten søgt Herberge i en Gaard.

Kanofolkene gør i det hele for megen Brug af Folks Gæstfrihed. De har ikke deres Lejrmateriel rigtig i Orden. De er ikke selvstændige og uafhængige nok. Der opnaas denne Dag ikke Forbindelse med de to savnede Kanoer, og de 4 andre tilbringer Resten af Dagen med at lede efter dem. Denne Mangel paa Forbindelse maa alvorligt bebrejdes de borteblevne.

2. Ordre. Frokosthvil Højby Kirke Ankomst 11¹⁵/2-12¹⁵/2. Holdene afmarcher efterhaanden, som de er færdige.

Lejrpladserne efterladt i god Stand. Hellerup mønsterværdig.

Patruljerne ser Jættestuerne ved Stenstrup og Museet her. Terrænet er bakket, og der er nogle aldeles vidunderlige Udsigter. Under Hvillet i Højby falder der nogle Byger. Hellerup be-

sætter Afholdskroen og spiller og synger »Mit Sværmeri er inte her« Kl. 12¹⁵/2 beses Kirken samlet, og Ebbe Kornrup holder et kort Foredrag om Kirken Stil og dens Kalkmalerier.

København har i Dag taget Dækkene af Theobald, men det hjælper ikke. Kl. 12²⁰ Em. udaandede han ved Stenstrup. Hjulene var da helt krollede, og Stellet brudt. Begravelsen foregik fra Højby Station, og Resten af Turen bar København Grejerne paa Ryggen.

Der skete ikke andet mærkeligt den Dag, end at vi marcherede gennem Turens første Åresport. Det var blæsende og koldt om Aftenen, og da det tilmed begyndte at regne, blev Lejrbæltet hurtigt forladt.

Sent om Aftenen Telefonmelding fra de to savnede Kanofolk, at de er landede ved Stokkebjerg Skov. S. f. Nykøbing S. Meldingen gaar videre til Eskadren ved Lumbaaes.

1³⁰/2. 1. Ordre: De Patruljer, der ikke deltager i Livredningsprøven, kan bryde op, naar de vil. Alt søger at være i Jyderup Kl. 7 Em.

Dagsmarche. 4 Mil.

Dagens Æventyr. Om Formiddagen Prøve i Svømmning og Livredning ved Kapt. Holger Nielsen. 10 indstillede sig, 3 bestod (2 Hellerup 1 Lyngby). Resultatet var ikke straalende. Forhaabentlig giver det Anledning til, at der tages noget kraftigere fat paa dette Omraade.

Passburg-Olsen og Danneskjold kommer om Formiddagen cyklende fra Stokkebjerg.

Alle Patruljer ser undervejs Faarevejle Kirke med Jarlen af Bothwells Mumie, flere var inde og saa Dragsholm Slot. Ved Egemark saa man de smaa Jyder tage sig en vidunderlig Lur paa en Grøftekant.

Ved Ankomsten til Jyderup regnede det. Lejren blev slaaet i Skoven tæt ved Stationen.

De 5 Baade af Eskadren naar hen paa Aftenen (efter at Lejrpladsen er forladt af Ekspeditionen) til Findalen. Kanoerne er kørt over Odden, og er Findalen naaet ad Sevejen.

Samtlige Kanofolk har faaet Ordre til at søge at naa Jyderup inden 9 Aften.

Kl. 9 Aften afsluttende Lejrbaal i Skoven ved Jyderup. Kun Kanofolkene

fra Stokkebjerg naar op. Vandrelejrens Præmier uddelles.

Kritik: Jeg har Anledning til at være fuldt tilfreds med den Maade, Turen er gaaet paa, og de sportslige Præstationer, der er leveret.

Hellerup er paa alle Omraader gaaet foran (1. Fr.).

København har vist sig i Besiddelse af et ukueligt Humør under særdeles haarde Provelser.

Sydjyske og Lyngby har overholdt alle Tider smukt. De har haft god Orden. De er gledet roligt ind paa deres Plads, og de har arbejdet støt og sikkert. (2. og 3. Fr.).

Midtjyske har med sine smaa Ben klaret sig pænt, men taaler ikke mere Ros, end den allerede har faaet (Hornbæk).

Vi udbringer et Leve for Cand. Diemer og Ebbe Kernerup, der har fulgt hele vor Færd, og paa den smukkeste Maade er faldet ind i det kammeratlige Samvær.

Af Dagbøgerne fremgaar, at alle Patruljer har set en Masse og haft Udbytte af Turen. De er ikke alle lige godt førte.

Hellerups Dagbog (Kjeld Brockenhuus-Schack) er den bedste, og den har flere rigtig gode Skitser (Willemoes Monumentet, »Trolldhøjens«, Stenstrup, Døbefonten i Højby Kirke, Linieskiøbet Prens Kristian i Odden Kirke, Hornbæklejren og Kullen set fra Hornbæk).

De er dels tegnede af Kjeld; dels af Kai Larsen.

Af Regnskabet fremgaar det, at alle Patr. har levet meget sparsommeligt.

Lyngby har brugt 67 Øre om Dagen pr. Mand. København 75 og Hellerup 95. Det maa dog sikkert siges, at Forplejning i disse Tider bør regnes til 1 Kr. pr. Mand om Dagen. Appetiten er stor paa disse Ture, og det er galt ikke at sørge for, at alle faar, hvad de kan spise, naar man samtidig stiller Krav til Kræfter og Udholdenhed.

Regnskaberne er ikke alle førte med en saadan Nøjagtighed, at det er muligt at bedømme i Detalier.

Hellerups Regnskab er overskueligt og godt. Deres Forplejningsordning god. (Patruljefører Ebbe Hermann).

Regnskabet ser saaledes ud — 5 Mand i 5 Dage.

1. Dag.

Brød	0,75
Paalæg, Smør	1,05
Sukker	0,25
The	0,10
Skinke	1,40
Blomkaal	0,90
Smør	0,46
Brød	0,35
Ialt	5,26

3. Dag.

Brød	0,50
Mælk	0,24
Kartofler	0,20
Rødspætter	1,35
Æg	0,48
Sukker	0,13
Margarine	0,60
Cacao	0,38
Mel	0,54
Entré Odden Kirke	0,30
Ialt	4,72

2. Dag.

Brød	0,75
Paalæg, Smør	1,13
Brød	0,75
10 Æg	1,00
The	0,15
Sukker	0,13
Korender	0,30
Risengryn	0,70
Margarine	0,29
Ialt	5,20

4. Dag.

Entré Trolldhøj	0,50
Entré historisk Saml.	0,25
Brød	0,55
Paalæg, Marg.	1,21
Fars	1,20
Brød	0,50
Cacao	0,45
Sukker	0,85
Kørnemælk, Rismel	0,55
Ialt	5,46

5. Dag.

Smør	0,43
Brød	0,50
Margarine	0,30
Hakkebøf	1,90
Æg	0,60
The	0,12
Ialt	4,25

Hoved-Regnskab

1. Dag	5,26
2. »	5,20
3. »	4,72
4. »	5,46
5. »	4,25
Ialt	24,89

2. Ordre: Vandrelejren er afsluttet. Patruljerne kan bryde op og rejse hjem, naar de vil.

2½. Nogle af Patruljerne er tidligt oppe og tager af Sted med 6 Toget, andre bryder op ved 10 Tiden. Midtjyske bliver liggende Dagen over, da Kallundborgdampren først gaar næste Dag.

I Løbet af Natten er alle Kanofolkene blevet samlede. De er kommet til Fods de 4 Mil fra Findalen godt trætte og som sædvanlig i øsende Regn.

Gensynets Glæde er stor, og den fejres ved en lille Frokost paa Hotellet i Jyderup. Og Kanofolkene, der har vist, at de ogsaa kan bevæge sig paa Landjorden synes, det har været en storartet Tur. C. Lembeke.

Redaktør: Frk. ESTRID OTT, Ribegade 3, Ø.

Da vi var Brandmænd!

En af de mest spændende og interessante Oplevelser, vi havde, medens vi laa i Lejr i Finnedalen paa Bornholm, var at være med til slukke en Brand. En Dag, som vi allerbedst laa og snakkede og ventede paa Middagsmaden, kom en Drengespejder fra Helle-

rup Div. (der ogsaa laa i Lejr i Finnedalen — 5 Minutters Vej fra os) løbende og fortalte, at det brændte oppe i Skoven, og vi maatte komme og hjælpe. Først troede vi, at Drengespejderne vilde spille os et Puds, men da nævnte Spejder saa meget tillidvækkende

Branden slukkes.

og alvorlig ud, greb vi alt, hvad vi kunde faa fat paa i Retning af Økser og Spader, og fulgte efter ham. Da vi efter et Par Minutters Forløb naaede Brandstedet, saa vi, at Ilden havde grebet godt om sig — et stort Stykke Hede stod allerede i Brand.

Sammen med Drengespejderne gav vi os ivrigt i Lag med Slukningsarbejdet. Her var ikke Tale om at give Ordre og arbejde efter Instruks — hver især gjorde sit bedste. De, der ikke havde Økser og Spader, brækkede friske Grene af Træerne og piskede løs paa Ilden. En Del af Gæsterne fra »Hortel Finnedalen« var kommet til for at betragte Slukningsarbejdet — et Par af Herrerne hjalp selv med.

Efter ca. en halv Times Forløb var det lykkedes os at faa Bugt med Ilden, men for at den ikke skulde bryde ud igen, blev der

stillet Brandvagt: fem fra hver af de to Lejre. Vi gav os selvfølgelig straks til at drøfte, hvorledes Branden kunde være opstaaet, og var meget bange for, at den skyldtes en Spejder, hvilket ikke alene vilde have skadet vedkommende, men ogsaa hele Spejderkorpsen. Heldigvis viste Ilden sig at være opstaaet ved en: »Ikke-Spejders« Uforsigtighed. — To af de vagte havende klatrede op i et Kirsebærstræ, da de velsagtens mente, at de der havde et bedre Overblik over Skuepladsen — naa — i hvert Tilfælde fik hele Vagten ved deres Hjælp stillet sin Sult og Tørst i Kirsebær.

Snart efter ankom der Brandvagt fra Rønne — med Sprøjte. Men Sprøjten var nu ikke større end en almindelig Haveslange og kunde saaledes ikke have gjort videre Nytte, selv om den var kommet, før Ilden var slukket. Før vi overlod Brandstedet til den autoriserede Vagt, foretog vi en sidste Excursion og fandt en stegt Hugorm — Ildens eneste Offer. Vi løb saa tilbage til Lejren, hvor vi, efter at have spist en dobbel Ration Middagsmad, fandt det nødvendigt at holde Stovvask, da vi mere eller mindre lignede Skorstensfejere — sodede som vi var fra Top til Taa.

Da vi saa efter et energisk Arbejde endelig var blevet rene, marcherede vi til Hammershus og afholdt der en Øvelse Resten af Eftermiddagen. S. H.

Anbefal »Vor Ungdom«
til dine Kammerater

Til Patruljeførerne!

Jeg talte forleden Dag med en Rekrut — hun var blevet indmeldt for 3 Maanedere siden. —

»Jeg elsker at være Spejder,« sagde hun, »men Patruljemøderne — de keder mig frygteligt.«

Ved at udsperge hende nærmere, kom jeg til det Resultat, at hendes Patruljefører egentlig havde lige saa megen Skyld i, at hun kedede sig, som hun selv.

Patruljemøderne var nemlig alle ens. Der blev afholdt et Par Øvelser til hvert Patruljemøde — men altid de samme — og der ud over lærte Spejderne ikke andet, end hvad Eksaminerne krævede.

Det er forkert Patruljefører! Det er din Pligt at sørge for Afveksling. Lad Spejderne stadig være i Aande. Lad dem føle, det glæder om at være paa sin Post hele Tiden.

Det gør du bedst ved stadig at lade falde uventede Spørgsmaal, som f. Eks. »Hvad forestiller det Billede, der hænger bag ved dig« eller:

»Hvor mange er mødt i Dag?«
Har alle Stolene samme Slags Betræk paa? o. s. v.

Du kommanderer: »Gaa alle hen til Vinduet og se ned i Gaarden.«

Spejderne, der muligvis tror, du vil lave Forandringer i Værelset, mens de staar ved Vinduet, ser sig godt omkring, inden de gaar hen til Vinduet. Naar de kommer tilbage, lyder din Ordre:

»Skriv en Rapport om, hvad du saa i Gaarden! Fiere har sikkert ikke skænket Gaarden en Tanke.

Den Slags faar Spejderne til at tænke sig om og først og fremmest til at bruge deres Øjne.

Næste Gang du giver dem Ordre til at gaa hen til Vinduet, ser de sig sikkert bedre for, men denne Gang kan du jo lade dem skrive Rapport om, hvad der er forandret i Værelset.

Prøv at lade helt være at foretage Forandringer, og se saa Resultatet.

Læs Rapporten højt, og du vil finde, at saa godt som alle synes, noget er blevet forandret. Befal en af dine Spejdere (der selvfølgelig ikke maa have Uhr med) at forlade Værelset og blive borte f. Eks. 2, 5 eller 10 Minutter.

Madlavning i Helleruppernes Lejr paa Bornholm.

Det gælder saa, om hun (uden at tælle) kan beregne, naar den aftalte Tid er gaaet. De andre Spejdere vil sikkert ikke finde noget mærkeligt i dette, men venter, at det snart bliver deres Tur at prøve det samme.

Men du har sørget for, at det var en Spejder, der af en og anden Grund var civil, som forlod Værelset. Saa lyder din Ordre:

»Beskriv hendes. — Det kommer uventet.

Nogle Spejdere holder Patuljemøder skiftevis hos de forskellige Medlemmer af Patruljen, og saa er det selvfølgelig ikke behageligt for de Mennesker, hos hvem Patuljemødet bliver holdt, hvis Spejderne ustandseligt løber ud og ind af Værelset. Patuljeføreren bør derfor lægge Øvelserne saaledes, at det ikke bliver nødvendigt; men holder du Patuljemødet i et Trops- eller Divisionslokale, bør du under Til- den tage Spejderne ned paa Gaden.

Lad dem beskrive et Butiksindvud, bedømme hvor mange Lygtepæle, der er i en Gade, hvor mange Brosten paa en bestemt Strækning, hvor mange Træer i en Rist eller i et Rækværk o.s.v.

Du kan ogsaa lade dem tegne Kortskitser over de nærmeste Gader, med Angivelse af de vigtigste Bygninger og Butikker, eller du kan spørge dem, hvad de vilde gøre i Tilfælde af, at det eller det Ulykkestilfælde skete paa et nærmere angivet Sted. Du gaar med dem hen paa Stedet, sætter dem ind i de nærmere Omstændigheder, fortæller f. Eks., at Ulykken fandt Sted sent om Aftenen, at der ingen Betjent var i Nærheden, at Spejderen gik med en jævnlørende Ikke-Spejder og, at der ikke var noget Menneske at se.

Saa gælder det, om Spejderne fortsaar at bedømme Situationen; nogle vil maaske straks lægge Nødforbindning, andre løbe til det nærmeste Apotek, og atter andre løbe efter Læge eller telefonere efter Ambulance.

Bedst er det, hvis du ved saadanne Øvelser beder Spejderne afslæge skriftlig Rapport; de faar paa denne Maade Øvelse i at skrive en ordentlig Rapport, ikke alene fra Indholdets Side, men ogsaa med Hensyn til Dato, Klokketid, Afsendelsessted og Afsenderens og Modtagerens Navn.

Fra Lejren ved Frederikssund.

Gør dig til Regel efter hver Øvelse at holde Kritik; har Spejderne skrevet Rapporter, saa læs dem højt, paatal alle Fejl, eller du kan lade dine Spejdere læse og kritisere hinandens Rapporter.

Hvis du lader dine Patuljemøder foregå paa denne Maade, garanterer jeg for, at ingen af dine Spejdere vil føle Moderne kedelige.

Fra Sommerlejrene.

Københavns Division har i Aar afholdt 2 Sommerlejre, nemlig en Lejr i Frederikssund paa Admiral Middelboes Grund, hvori deltog 1. Frederikssberg og 1. By Trop, og en Lejr paa Finndalen paa Bornholm, hvori deltog 1. Hellerup og 1. Østerbro Trop.

Lejren i Frederikssund.

Lejren, i hvilken deltog 43 Spejdere, forløb over al Forventning. Da man ikke kunde skaffe Telte nok, maatte 1. By Trop sove paa et Loft, Troppen kunde derfor ikke deltage i Konkurrencen om bedst Telthold.

Premier i denne Konkurrence blev vundet af Telthold 3. Patuljefører: Anna Louise Smith.

Desuden fik Korporal Eva Gotlieb Præmie for bedst Opræden under Lejren.

Grevinde Brockenhuus-Schack, der foretog en Inspektion af Lejren, tildelte Lejrens »fastest« Kok, Irma Petersen, en Lejrmedalje.

Lejren paa Bornholm.

Ogsaa denne Lejr blev en stor Succes. Skønt Regnen skyllede ned, da de 27 Spejdere ankom til Lejrpladsen efter en anstrengende Overfart, tabte de ikke Humøret, men arbejdede til langt ud paa Natten med at rejse Telte og komme blot nogenlunde i Orden.

Premien for bedst Telthold blev givet til Østerbro Patruljen.

En Lejrmedalje blev tildelt Tropsfører for Hellerup Troppen, Fck. J. M. Petersen, Tropsassistent Gudrun Heboe og Intendant Sonja Witzansky.

Spejderne slukkede sammen med en Hellerup Drengetrop en større Skovbrand.

STANDARD • FJOLSTRÆDE 40

Aaben 10-7. Telefon Byen 2523 x.

STORT UDVALG

BILLIGE PRISER

Prima Hængsler kun 20 Øre pr. 1000 Stkr.

NB. Krigs- og Julemærker føres ikke.

LIDT OM JIU JITSU

DET 3000 AAR GAMLE JAPANSKE FORSVARSSYSTEM

Raa Bølleoverfald bliver jo heldigvis i vort lille, kultiverede Samfund sjældnere og sjældnere. Om det er fordi Bøllerne bliver færre eller Betjentene flere og Straffene strengere, skal jeg ikke kunne sige.

man ikke er stor og stærk, være ganske rart, at kende Metoder, hvorved man med ganske ringe Styrke ved bestemte Greb er i Stand til at afværge Voldsmændens Angreb, ja endog uskadeliggøre ham.

Den fornemme Krigerkaste, som dengang regerede Landet og udgjorde den meget begrænsede Overklasse, benyttede den meste Tid til Vaabenøvelse og Idræt.

Under Legemsøvelserne lagde man

Fig. 1. Kom altid Voldsmanden i Forkøbet!

Fig. 2. Et nemt og umodstaaeligt Greb.

Derimod kan jeg med Bestemthed sige, at den sidste Bølle ikke er født endnu, og at ethvert Menneske mange Gange i sit Liv vil komme til at staa i en Situation, hvor han vil være udsat for voldeligt Overfald paa sin Person.

Og da man jo næppe kan regne med at blive overfaldet i Nærheden af Betjenten paa Gadehjørnet, ej heller paa befærdede Steder, hvor man kan antages at faa Hjælp, men tvært imod hvor man udelukkende er henvist til at klare sig selv, saa kan det jo, særlig hvis

Desuden vil Bevidstheden om at være i Stand til at væge sin Krop gøre den unge Mand og Kvinde baade modigere og stoltere.

De bedste Vaaben i saa Henseende giver Systemet »Jiu Jitsu« En i Hænde.

Hvad er »Jiu Jitsu«?

I videste Betydning er »Jiu Jitsu« et Slags Legemsudviklings-, Ernærings-, Sundhedssystem, som allerede for 2-3000 Aar siden begyndte at udvikle sig i Japan.

Mærke til, at forskellige Slag og Greb med ganske ringe Styrke forarsagede en Smerte, som gjorde dem i høj Grad anvendelige ved Selvforsvar, og i Aarhundredernes Løb udviklede sig heraf det Forsvarssystem, som vi i snævre Forstand kalder »Jiu Jitsu«, hvilket udtales »Dju Djits« og betyder »let Sejr«.

Det er denne Gren af »Jiu Jitsu«, Forsvarssystemet, der efterhaanden er blevet kendt og meget benyttet hele Verden over. Saaledes er det i Amerika indført som Skolefag, og Politiet i de

Fig. 3. Voldsmanden er ganske hjælpelos.

fleste større Lande faar Undervisning deri.

Sin ganske særlige Værdi har Systemet nemlig deri, at selv smaa og svage Folk, naar de blot er smidige og hurtige, ved Hjælp af »Jiu Jitsu« sættes i Stand til at uskadeliggøre Angribere af langt større Styrke. Saaledes har man Eksempler paa at smaa, smidige japanesere i Løbet af faa Minutter har gjort det af med berømte Bokse Mestre.

Fremgangsmaade og Virkemidler.

Naar »Jiu Jitsu« kan sætte den Svagere i Stand til at besejre den Stærkere, saa beror det selvfølgelig paa en Udnyttelse af dennes svage Sider.

Systemet lærer, hvorledes man nemmest og hurtigst bringer et Menneske ud af Ligevej samt hvor og hvordan man skal ramme det for at tilføje det den største Smerter og Svækkelse.

Betingelserne for et gunstigt Resultat er Hurtighed, Smidighed og Kendskab til Muskulaturen og »Smerstederne«.

De Midler man anvender er fortrinsvis Armrivning, Benspænd, Slag med

ham i Forkøbet. »Jiu Jitsu« vil lære dig mangfoldige Fremgangsmaader i denne Situation, saa vel overfor en bevæbnet som ubevæbnet Angriber.

Hvis din Angriber f. Eks. løfter sin højre Haand, gribe da lynsnart, som Fig. 1 viser, med din venstre Haand om hans højre Haandledd, vrid hans Arm bagover, idet du sætter dit venstre Ben bag hans højre og med din højre Haand trykker hans Kropp bagover — og du vil faa ham til at falde.

Et meget nemt Greb viser Fig. 2. Du griber med din venstre Haand omkring Angriberens

Kanten af den flade Haand og Tryk med Fingrene paa omfindtligste Steder. Ogsaa Knæ og Ben benyttes, men sjældnere.

Det er saaledes særlig Armenes, Hændernes og Fingrenes Styrke, det kommer an paa. Her skal blot beskrives

nogle enkelte Greb

af den store Mængde; der udgør »Jiu Jitsu«.

Har du overfordigen Person, som du ser belave sig for at angribe dig, bør du altid komme

højre Haand, som du vridt opad og udad. Det er et af de mest uimodstaaelige Greb.

Du kan ogsaa i denne Situation sikre dig din Angriber ved et hastigt Greb med din højre Haand om hans højre Haandledd. I samme Øjeblik du har fast Greb — og i alle disse Situationer er det jævnfaste Greb den første Forudsætning for et heldigt Udfald — vridt du hans Arm til venstre og bagud, saaledes at hans Haandflade, som det ses paa Fig. 3, viser opad, og samtidig griber du med din venstre Haand fat om hans højre Overarm helt oppe ved Skulderen. Din Angriber er fuldstændig hjælpelos og maa finde sig i, hvad du vil gøre ved ham. Vil du kaste ham til Jorden, kan du gøre det ved at sætte din venstre Fod foran hans højre, løfte hans Haand og presse ham forover og til højre.

Hvis din Angriber straks gaar løs paa dig og langer ud efter dig med sin højre Haand, f. Eks. mod dit Ansigt, spring da hurtigt et Skridt til højre og duk dig; grib samtidig med din venstre Haand om hans højre Haand

Fig. 4. Voldsmanden har stødt efter dit Ansigt, du griber om hans Haandledd.

Fig. 5. Du vrider hans Arm rundt...

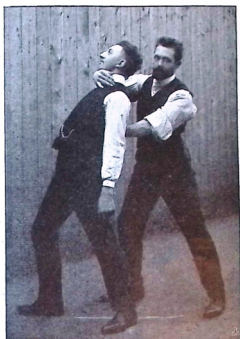

Fig. 6. og kaster ham til Jorden.

Fig. 7. Han skal nok holde sig rolig!

Fig. 8. En ubehagelig Stilling.

Fig. 9. Voldsmanden kastes forover . . .

Fig. 10. . . . eller rulles bagover.

Fig. 11. I Kamp for Livet.

led (Fig. 4) og duk dig, idet du med højre Haand væger dig mod Angreb fra hans venstre, under hans højre Arm (Fig. 5), som du, idet du gør venstre om, vider rundt, saaledes at du kommer i Stillingen, som Fig. 6 viser. Her støder du venstre Haand ind i hans Rygrad og griber med højre om hans Strube, hvorpaa du kaster ham til Jorden.

En Stilling, hvori din Angriber er dig fuldstændig prissigvet, viser Fig. 7. Du har grebet fat med begge Hænder om hans højre Haandled, gjort højre

om og trukket hans Arm over din venstre Skulder. Du kan tynge ham til at holde sig fuldstændig passiv; thi ved et lille Tryk nedad paa hans Haand, volder du ham en stærk Smerte, og han ved, at hans Arm er i Fare for at blive brækket. Dette Greb er at foretrække, hvis du er din Angriber meget underlegen i Styrke og snart kan hidkalde Hjælp.

Hvis din Angriber renoncerer paa Næveslag, men kommer ind paa Livet af dig og er saa heldig at faa Undertag, kan du, ved at sætte begge Hænder

mod hans Pande og bøje hans Hoved tilbage med et raskt Tryk befri dig for hans Omfavnelser. Det er imidlertid et meget farligt Greb, der let kan forårsage Brud paa Halshvirvlen.

Faar Angriberen bagfra fat om dig, som Fig. 8 viser, bøjer du dig hurtigt fremefter, falder ned paa højre Knæ, griber med begge Hænder om hans højre Haand, Fig. 9, hvorpaa du vider hans Haandled og Arm tilhøjre og skyder Ryg. Du kaster ham derved til Jorden over Hovedet paa dig. Den stærke Smerte han føler i sin Arm, der er ved at blive brækket, skal nok faa ham til at opgive Modstand.

Du kan ogsaa, som Fig. 10 viser, stikke din Haand ind mellem Benene og gribe fat i hans ene »Buksebens«, som du rykker fremefter, hvorved han falder bagover.

Fejler du et Greb og er kommen ind paa Livet af din Angriber, maa du aldrig forsøge at trække dig tilbage, hvorved du giver ham Leflighed til at bruge Knytnæver. Forsøg da hellere at overraske ham med et Strubestød. Grib om hans Strube med højre Haand, saaledes at Tommelfingeren paa den ene Side, Pege- og Langfingeren paa den anden borer ind bag Struben. Stød

samtidig din venstre knyttede Haand ind i Ryggen paa ham, helst uden om hans højre Arm, og sæt samtidig din venstre Fod bag hans højre Hæl -- og du vil straks sende ham baglæds til Jorden.

Skulde din Angriber være bevæbnet med en Stok eller lignende og rette et Slag mod dig med Vaabenet i højre Haand, spring da hurtigt til venstre og grib med højre Haand om hans Haandledd, vrid hans Arm nedad og bagud, stød med venstre Haand mod hans højre Skulder og sæt venstre Fod foran hans højre, hvorefter han vil gaa paa Næsen.

Har du først din Angriber paa Mavnen paa Jorden, vil du paa den nemmeste Maade kunne fastholde ham. Du

griber med din højre Haand om hans højre Haandledd, presser dit venstre Knæ mod hans højre Overarm og lægger din venstre Haand paa hans Nakke.

Ved at løfte hans højre Haand eller bære din venstre Haands Fingre ind i hans Hals er du i Stand til at holde ham saa passiv, som du ønsker.

Er du kastet til Jorden og din Angriber forsøger at kvæle dig, Fig. 11, vil du ved et let og hurtigt, men umaaelig farligt, Greb kunne befri dig for ham. Du griber blot med begge Hænder om Hovedet paa ham og trykker begge Tømmelfingre ind i hans Øjne.

Lær »Jiu Jitsu«!

De her skildrede Greb formaar maa:

T. Fr.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14

Korpsadj. træffes paa Kontoret 4 1/2-6 Em. Sp. Chef og Stabschef kun efter nærm. Aftale.

Københavns-Division.

Søndag den 26. Aug. yar Divisionen ude at heste Nælder i Boserupskovene ved Roskilde.

Hellerup-Divisionen.

Troppen har ligget i Lejr i 30 Dage ved Finnedalen paa Bornholm, hvor Divisionen lejer Grund. Efter Sommerferien Slutning er Nældeindsamlingen begyndt, og Søndag 26. August hstedes 450 kg. Nælder i Hareskovene.

En af Patruljerne vandt den af »Berlingske Tidende« udsatte Pokal.

Middtyske-Division.

Divisionens Troppe har ligget i Lejr i Sommerferien.

Magnus Almind,

statsaut. elektr. Installatør.

Strandvej 185. Telf. Helrup 1808.

Lager af Lysekroner og Lømslamper. Spejderlamper.

Elis Møllerup

Strandvej 159. Telf. Helrup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff -- Horwitz & Kattientid.
A. M. Hirschprung & Søner m. m.

Hellerup Musikonservatorium

Lærerkonf. og kgl. Kammermusikdirekt. Ida Møller, Pianistinde Fru Anna Otto, kgl. Kapelmusikant Vilh. Bachholdy, Organist Frederik Otto og kgl. Kapelmusikant Siegfried Salomon. Al Undervisning personlig ved ovennævnte Lærerkonf. Elever paa ethvert Standpunkt modtages. -- Hellerupvej 18. Telefon: Hellerup 1988.

AXEL VELDEN

Ompolstrede Møbler, samt Markiser og Dekorationsarbejder anbefales.

Hell. 75. Strandvej 187. Hell. 7.

ske at give et lille Indtryk af den Styrke, Systemet giver sin Udøver overfor den raa, brutale Kraft.

Det var i høj Grad ønskeligt, om dette udmærkede Selvforsvars-System kunde fange Ungdommens Interesse.

Der foreligger paa Dansk kun een eneste Bog herom, nemlig V. Faber: »Til Forsvar« (Jiu Jitsu), med 41 gode Illustrationer. Den giver saa indgaaende Skildringer af de enkelte Greb, at man nemt kan lære sig Systemet ved Hjælp af denne.

Men unge Mennesker, som over sig, maa være meget forsigtige med Grebene for ikke at komme til at gøre hinanden Fortræd.

Lyngby-Divisionen.

1. Charlottenlund er gaet foran med Nældeplukningen. Jagtjunker Bauditz holdt Foredrag for Troppen, der nu ivrigt er i Gang. Forsidebilledet er taget fra Troppens Arbejde ved Prinsessens i Lyngby.

Chr. Larsen,

Iste Klasses Haandskomageri.

Ole Bruunsvej 3

Telf. Ord.-825

Telf. Odr. 825

A. Petersen,

Jægersborg Alle 31, Tlf.: Ordrup 943. Reparation af Cykler, Motorcykler m. m. udføres.

TELTE vandtast imprægneret
Telt dug
amerikansk Army duck

J. NIELSEN, Kørretrøpæ 32, TELEFON 6631

Fyns-Divisionen.

Divisionens Standlej afholdtes ved As fra 10.-20. Juli med Divisionschefen som Lejrkommandant.

I Lejren deltog ca. 40 Spejdere fra Odense og ca. 20 fra Faaborg, desuden 3 fra Assens og 2 fra Rudkøbing.

Lejren, der fra første til næstsidste Dag var begyndt at af den mest straalende Vejr, forløb i alle Maader tilfredsstillende.

Divisionschefen har i August Maa ned udsendt Cirkulærer til Troppene, hvori han paa det mest indtrængende opfordrer dem til at fremskynde Nældeplukningen det mest muligt.

Odense Tropp startede lige for Sommerferien Indsamling blandt Spejdernes Forældre, der indbragte ca. 400 Kr. Grunden til Indsamlingen var, at

Troppen i Foraaret har haft stor Tilgang af nye Spejdere, saa at Troppens Ielt og Lejrmateriale var langt fra tilstrækkeligt.

Troppen har i den sidste Del af Sommerferien arbejdet ivrigt med Nædeplukningen ved Dallun og Langsø.

Nørrejske-Division.

Divisionen deltog i Hornbæklejren med 1 Patrulje.

Skive Trop. Fra 13.—16. Juli Standlejt i Knuds Skov ved Åstrup Vig.

17.—22. Juli Cykeltur til København.

Den 25. August viedes i Garnisonskirken Chefen for Nørrejske-Division Korpsslagte E. Hartvig-Møller, Viborg til Frk. Agnete Teisen, Datter af Oberst Teisen.

Dette Bryllup vil vække almindelig Glæde hos alle de Spejdførere og Spejdere, der kommer og gaar i den afholdte Divisionschefs Hjem, ikke mindst fordi Frk. Teisen selv er stærkt knyttet til Spejderbevægelsen som Fører for Viborg Pigespejdertrup.

Korpsslagte E. Hartvig-Møller,
Divisionschef for Nørrejske.

Frk. Agnete Teisen,
Fører for Viborg Pigespejdere.

Paa Grund af Rastdagernes sørgelige Anvendelse — Jernbanetransport- og Søgen efter forsvundne Deltagere — fik vi jo ikke den Lejlighed til at fortsætte Konkurrencen og Sammenligningen mellem Kanoerne, som jeg havde ventet.

Som Led i en Patruljes eller Trops Materiel og til Brug paa Tur, hvor Lejrlivet og ikke Rejserne imellem Lejrpladserne er Hovedsagen, synes den canadiske Kano at maatte foretrakkes for den lukkede, som derimod er Nr. 1, hvor Sporten og Kejserne er Hovedsagen.

Ved Kæntingsløbet og i Nyrup Bugt (Bestie, Thiede, Passburg-Olyrup Danneksjold) har vi faaet slaaet fast, hvor vigtigt det er, at en kæntret Kano

Prmlt. K. V. PALSLEV

har Flydeevne nok til at kunne øses, og at man kan komme om Bord igen. Dette gælder baade aabne og lukkede Kanoer.

Vi har set, at en aaben Kano kan være en rigtig god Søbaad, men den eneste af den Type havde følgende Mangler:

1. Mangel paa extra Flydekraft.
2. For faa langskibs Ribber, saa at Kanoen fjedrede for let og vred sig for meget.
3. Tværribberne sad yderst, saa at Klædningsen var spændt ud over dem, hvilket gav en belget Overflade, der forøgede Modstanden mod Farten. Der bør være færre og stivere Tværribber med Længderibber uden paa, saaledes at Klædningsen udspringes over disse.
4. Den tog for let Vand ind over Næsen; en lidt fyldigere Bov og et lille Fordæk med en water breaker vilde raade Bod paa den Mangel.

Om flere af de lukkede Kanoer gælder det, at deres Form paa uheldig Vis afveg fra Tegningen, idet de var for magre forude, især over Vandet. Højden kunde uden Skade have været lidt større paa Tegningen. Hellerup-kanoerne havde for fladt Dæk og for smaa Siderumsluger. Kølen skal, som der staar i »V. U.« Nr. 5 Side 13 Spalte 3, fastes meget stærkt med svære Skrue indvendig fra.

At Lugerne til For- og Agterrummet skal være tætte, har de fleste af os tydelig mærket.

Desværre fik vi paa Grund af Adskillelsen ikke tilstrækkelig sammenlignet Kanoerne og konstateret »Belias« sandsynlige Overlegenhed.

Som det nu gik, er jeg tilbøjelig til at anse »Springerne« for bedre; men den er for tung.

Om Udrustningen har man lært en Del, f. Ex:

1. Tag aldrig ud med en daarlig Pagaj. (Gentofte — at Robert Frederikssens holdt var et Under).
2. Under Sejlsdals man have Snor paa den Pagaj eller Halvdal, man har paa Dækket.
3. Vandtætte Poser til Tøjet er Penge værd.

Om Orden og Omtanke har man lært:

1. Læg Kanoen ordentlig paa Land, før man forlader den, og bring Sagerne i Sikkerhed, saa at Havet ikke tager dem. (Hvor der er Fare for Piffingre bør man tage Pagajen med fra Kanoen, saa længe de den ikke).
2. Se Bunden ordentlig efter efter en Jernbanetransport eller lignende.

Fir aldrig af paa Kravene til Pagajens Pærlidelighed og til Skodders og Lugers Tæthed — Danneksjolds tvungne Landgang N-V for Kørvig var en Følge af hans improviserede Ågerluges Svigten, da det kneb.

K. V. Palslev.

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Isolator Flasker

Holder Indholdet
varmt i 24 Timer;
koldt i flere Dage.

1/4 Liter Kr. 2.00
1/2 » » 2.50

Rygsække

Af grønt Ravndug,
Kr. 1.50, 2.00, 2.50, 3.00.
Bedre Kvalitet og Forarbejdning,
Kr. 3.50, 4.00, 5.00, 6.50.

Anbefal »Vor Ungdom«
— til dine Kammerater. —

Hvor bor Deres Skomager?

Møllegade 8 — der faar De altid Fodtøjet færdig til lovet Tid.

Første Klasses Arbejde, første Klasses Materiale
giver faste Kunder.

ALTID STORT LAGER AF BRUGT FODTØJ

HUSK: Kun Møllegade 8. F. JOHANSEN

Husk at enhver Spejder

kun bør drikke,
nyde og byde

Maglekilde og Frederiksberg
Brøndanstalts
anerkendte Mineralvande

fremstillet af
krystallklart, kimplø Natur-Kildevand

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt

Firma-Mærke

OVE GAY

Malermester
og Dekoremater
Kroppingsvej 8
Telf. Godthåb 2026.

Specialt: Bygningsarbejde og
Beklædning
af Færd og Bæmre

BUDKONTORET

„Phalthan“

Telefon Centr. 12,370 — Gothersgade 113.

Spejder-Sangbog

50 Lejr- og Marschsange

Udgivet af I. Charlottenlund Tropp

Pris: 50 Øre.

Faaes gennem Depotet, Nørregade 14

Københavns Husgerningskontor,

Nansensgade 16, Stuen.
anviser overalt unge, flinke Kvinder til
Vask, Opvask, Rengøring, Støtning,
Kogning og Servering samt midlertidig
Kokke, Ene- og Stuepige, Nattevagt samt
Sygepleje. Telf. Byen 5820 L. Fru J. JENSEN.

Hvorfor gaa til Strøgets Barber?

naar der findes Frisørsalon
3, Tornebuskgade 3.

Vestmannagadens

Første Kls Viktualie- & Delikatessfor-
retning, anbefales med alt til koldt Bord.
Specialitet: Skilpadde og Salater, alt egen
Tilvirkning. Altid stort Udvalg i Kon-
serves. Varenne bringes. Ærbødigt
Tlf. Am. 448 x. VIGGO ANDERSEN

Sølvgade Kvarterets Rulleforretning

har altid Tøjet færdig som
lovet. Tøjethentes og bringes
Tlf. By. 1102 u.

Sølvgade 104.

Budcentralen Blaagaard

Alt besøges af voksne Bude.

Telefon 12,305 og Nora 3206 x.
Blaagaardsplads 3.
TH. PEDERSEN

Møbelforretningen

»Palthan«

Telf. 12,370 — Gothersgade 113

Specialitet:

Lædermøbler og Gardiner

V. GRIMSTAD

NAUTICAL PUBLISHING DEPARTMENT, LTD.

Editors of:

European Harbour Pilot,
East-Asiatic & Australian Harbour Pilot,
American Harbour Pilot,
The Iceland & Færøe Isles Harbour Pilot,
Charts of Sea-Ports from all parts of the
world supplied by telegraphic order.
Scandinavian Shipbrokers & Forwarding Agents.

Postal Address: Panoptikonbygningen,

COPENHAGEN B.

Telegraphic Address: »Vikinexpo«.

Branch-Office: Helsingborg (Sweden).

Telegraphic Address: »Stålstén«.